يا إحنا ياهما

تم تحويل هذه الرواية الى PDF بواسطة موقع ايجي فور تريندس https://egy4trends.com

هاي انا ليلي عندي ٢٥ سنه ، خريجه السن اسباني و بشتغل مترجمه فواحده من شركات الترجمه في اسكندريه او بالاصح كنت بشتغل في اسكندريه ،،،،عندي اختين هايدي عندها ٣٠ سنه دكتوره عظام

و نجوان ۲۷ سنه مهندسه معماریه، اللی یشوفنا مايقولش علينا اخوات شكلنا مش شبه بعض اصلا (هایدی محجبه و عیونها بنی ، نجوان شعرها اسود طويل وعيونها عسلي ، اما انا بقي عيني خضرا و شعری بنی ،احنا طولنا متوسط و اجسامنا متناسقه دي الحاجه الوحيده اللي متفقين فيها)،، الدنيا كانت زي الفل لحد اما جالنا شغل احنا التلاته في القاهره بصراحه عروض متترفضش يعني و كمان البيت كان فيه ضائقه ماليه فأضطرينا نوافق ، المهم نلاقي بيت قريب من اماكن شغلنا الجديده ، احنا مكنش لينا غير جدو هوا اللي ربانا اكيد مش هنسيبه في اسكندريه لواحده اهلنا ماتوا فحادثه هوا بقلنا الاب و الام و ربانا إننا نخاف ربنا و تعب علينا و الحقيقه عمره ما قصر معانا ، فأكيد لما نكبر مش هنعوقه ، مكنش موافق يجي القاهره ف الاول قاعدنا نزن على دماغه لحد اما وافق قررنا احنا اننا نكلم سماسره ف القاهره يلاقولنا بيت سعره مناسب و قریب من اماکن شغلنا کلنا اماکن شغلنا قريبه من مصر الجديده ، ولا سمسار كلمنا و الوقت

اللي المفروض نكون بنشتغل فيه في القاهره قرب ، مفيش غير استاذ سيد السمسار كلمني : سلام عليكم استاذه ليلي معايا أنا : و عليكم السلام أزيي حضرتك يا استاذ سيد استاذ سيد : أنا الحمد لله كويس و الله ان حضرتك فكراني بصي يا أستاذتنا انا هقولهالك بأختصار و بأمانه مفييش ولا بيت ف مصر الجديده او قريب منها متوفر للسكن ، الا مكان واحد و فيه عف٬٬٬فاااريت اللهم احفظنا ، و ايجار عشان الناس كلها بتخاف منه ٬٬٬ الحق حق يا بنتي وانا بخاف ربنا و ميرضنيش اغشكم ،، أنا: شوف یا استاذ سید ربنا یکرمك علی صراحتك دی المشكله ان معندناش وقت ندور فيه على سكن تاني معلش لو تكرمت تقولي كام الايجار و انا هشاور اللي معايا و اكلمك النهارده ان شاء الله استاذ سيد: ٥٠٠ جنيه ف الشهر و هوا فيلا صغيره ف نص مصر الجديده ده لولا العفاريت كان زمان ايجاره نااار دلوقتی ، شاوری اللی معاکی هستنی مكلمتك يا أستاذتنا أنا: خير ان شاء الله ، في رعايه الله يا استاذ سيد استاذ سيد: سلام عليكم ،، و

اتقفل الخط هايدي و نجوان كانوا قاعديين جنبي ، و كنت فاتحه الاسبيكر فكانوا سامعيين المكالمه كلها نجوان : عفاااااريت يمامي ،هنقعد مع عفاريت لا لا مش ممكن ، كويس ان جدو نام هايدي : بقي ده كلام مهندسه بالله عليكي ، قال ايه عفاريت قال ، انا موافقه مفيش مكان ف مصر الحديده اجاره بالشكل ده و فيلا كمان ٬٬٬ قال عفاريت قال، اعقل یا بشمهندس نوجه کده ده احنا نطفشهم والله ههههههه أنا(ليلي): انا رايي من راي هايدي نوافق على البيت و نروح القاهره الشغل هيطير من أيدينا كده و عندي حل بالنسبه لجد نقولوا نروح احنا نظبط أمورنا اسبوعين نكون ظبطنا الدنيا و نحجزله التذكره و نجيبه عندنا نجوان : خلاص على برکه الله بس نخبی علی جدو موضوع العفاریت ده هوا مش ناقص ،،،، ليلي(انا): الو استاذ سيد احنا موافقین علی البیت و ان شاء الله بالکتیر ۳ ایام و هنيجي القاهره نقابل حضرتك فين بالظبط ، خلاص هنكلمك اقبل اما نوصل تكون مستنينا فالكافيه خلاص اتفقنا سلام ،،،،، قعدنا اليوم كله نقنع جدو

انه يحصلنا بعدها بأسبوعين ، المهم اقتنع ،،،، بدانا نجهز شنطنا ، وحجزنا تذاكر القطار (جاينلك يا قاهره) ،،،،،،يتبع ،،،،،،

——— Part Break ———

قابلنا عم سيد في الكافيه و الاجراءات كلها خلصت وصلنا للبيت و ادانا المفاتح و قدام الباب،،،، عم سيد: الله يخليكي يا استاذه ليلي افتحي انتي الباب انا مش عايز اتلبس هايدي: هات يا عم سيد انا هفتح الباب ، و یا سیدی لو فیه عفاریت یبقی یا احنا يا هما في البيت ده ٬٬٬٬ هايدي فتحت الباب الغريب بقى ان البيت مفروش كلاسيك بطراز عالى جدا و زی الفل کأنه لسا حد مشتریه و فارشه جدید ٬٬٬٬ نجوان: عم سيد هوا احنا مأجرين البيت بالعفش ولا منغيره و اهوه شفت مفييش عفاريت ولا حاجه ولو ع العفاريت هنقرأ عليهم القرآن كله و نحرقهم عم سید: مکتوب أن امجد بیه و منیر بیه و یوسف بيه مأجرين البيت بكل اللي فيه بيني و بينكم عايزيين يخلصوا من البيت ده بأي تمن انا لو منكم اقعد شويه لقيت الدنيا حلوه اشترى البيت على طول ،،،،، أنا: معلش يا عم سيد وفر نصايحك لنفسك و هات المفتاح احنا مهدود حيلنا سفر و بهدله من مدينه للتانيه ، كتر خيرك يا راجل يا طيب لحد كده انت عملت معانا احلى واجب عم سيد:

اتفضلي يا استاذه المفاتيح اهيه بتاعه البيت كله و لو احتاجتوا حاجه كلموني ، سلام عليكم نجوان : عنينا حاضر سلام عليكم يا عم سيد هايدي : الحمد لله الراجل ده کان رغای مبیسکتش اخیرا مشی و سابنا كنا بنبص ناحيه الباب اللي لسه عم سيد قافله و لسه بقول البيت جميل وشرح و جميل و ذوق راقي فالديكور بتاعه خطير بصينا لبعض بفرح فيلا شيك جدا بإيجار ميوفيش ربع لا ربع ايه تمن ديكوراتها ، ال٣ مخابيل اللي اجروهالنا و الله الفيلا دورين و بدروم و جنينه ، البدروم فيه اوضه الغسيل و المطبخ و الدورين ، الدور الاول صالون و سفره و الدور التاني اوض النوم ال ٦ و السطوح فيه قاعده جميله جدا ،،، بعد اما بصينا لبعض بنلف بقى لقينا البيت كله يضرب يقلب الكراسي كلها فوق بعض و الارض كلها تراب و السجاجيد متشاله و النجف مترب ، بصينا لبعض بإستغراب ده الدنيا كانت زي الفل لما عم سيد موجود مفيش ثواني ،،،، هايدي : انا هطلع الشنط فوق انا و نجوان و ليلي تشوف حاجه ننضف بيها ده هيبقي يوم عال العال هههههه نجوان : شكل البيت مسكون صحيح ده لو عفاريت احنا حفظين القرآن كله نحرقهم اه و طلعوا الاتنين فوق و انا واقفه لوحدي في الصالون بشوف هنبداً منين فجأه الراديو اشتغل على خطبه جمال عبد الناصر بتاعه إعلان قناه السويس مصريه ٬٬٬٬ الراديو كان قديم اوي تقريباً اول نسخه للراديو فقولت مش مشكله اكيد بايظ فبيقلب لوحده روحت شوفت السجاجيد و فجأه الراديو جاب اغنيه بتقول " عيون حبيبي خضر و خضر ضر فرفر ياخويا فرفر يا خويا" ببص نحيه الراديو لقيت عنين ف وشي قولت هفرفر أهوه و أغم عليا ،،،،، فوقت لقيتني انا و نجوان و هایدی مربوطین فی کراسی السفره و ٤ ستات باصيين علينا ،،،،، واحده منهم عجوزه بس مش عجوزه اوی و ۳ بنات الست العجوزه : مین انتي ولد ،؟! ، من سلحدار هاااه جاي پشوف ورث ،، بعيد عن عينك ولد خرشوفه.. أنا : لحظه بقي حضرتك فهمانا غلط ، احنا هايدي و نجوان و ليلي الاسيوطى ملناش علاقه بالسلحدار تماماً نجوان: ااااا الللي أجرولنا البيت امجد ، منير و يوسف

السلحدار بس احنا قسماً بالله ما شوفناهم و لا نعرفهم احنا اجرنا البيت عن طريق السمسار هايدي : صح وربنا و بعدين حضرتك بتتكلمي زي الاتراك زمان کدہ لیه ، عربی مکسر ، حتی حضراتکم شیك جدا أنا : بالذات حضرتك يا تيته التيير تحفه اسود و بروش و حاجه اخر شیاکه، بس حضرتك مین و الآنسات مين برضه الست العجوزه : أنا دريه هانم المنسترلي ، حرم طلعت باشا منسترلي و انا بتكلم عربي مكسر لاني من تركيا فعلا ولد ، و البيت بيتنا و البنات : عايده ، راقيه ، مياده المنسترلي و كلنا اشباح نجوان : عفااااا عفاريت دريه هانم : اسمها اشباح تربيه سيس ، أدب يوووك أنا: الله تعرفي يا دریه هانم کان نفسی یبقی لیا جده زیك کده شبهك بالظبط دريه هانم : بس ولد اصلا قلبي بدأ يرق من ناحيتك ، استنى قبل ما انسى في كلب هنا كان عايز يحرقنا بالقرآن احب اقوله كلنا بنصلي و بنقرأ قرآن ، و الكلب تاني يقول يا احنا يا هما مش کده ولد کلب نجوان و هایدی فنفس واحد: مش احنا دريه هانم: مفييش قاعده هنا ، كلوا ياخد

حاجتوا و اطلع بره أنا : شوفي حضرتك يا دريه هانم ، یرضیکی ان احنا ۳ بنات من مدینه تانیه ، مسافرین لوحدنا متبهدلين نمشي كده ملناش مكان تاني نسكن فيه ، احنا جينا هنا عشان هايدي بتشتغل دكتورة و نجوان مهندسه و انا مترجمه و البيت ده قریب من شغلنا ، دہ پرضیکی علی الاقل سبینا کام شهر نتثبت في اماكن شغلنا الجديده ال ٣ اشباح بنات التانين : عايده ، راقيه ، مياده قالوا : خلاص يا ماما ارجوکی قاعدیهم ، یا ماما هیروحوا فین بس ، مش من الكرم انه يجيلنا ضيف و احنا نطرده صح يا ماما دریه هانم : سکوت انتوا معاکم حق کلوا ، خصوصاً ولد ليلي الوحيد المحترم و انا وافقت تقعدوا هنا ، بس لمده كام شهر فقط أنا: ربنا يخليكي لينا يا دريه هانم ، بس تقيله اوي دريه هانم انا هقولك بعد أذنك يعني يا ديدي عشان حساکی جدتی اوی دریه هانم : دیدی ههههه ،لا جزاكي الله فكرتني طلعت باشا المنسترلي كان قولي ديدي هاااه أيام ، انا موافق قول لي ديدي ليلي قول ، لكن ليلي فقط ، هفككم انتوا ال ٣ ، ليلي

——— Part Break ———

ديدي دخلتني أوضه حلوه جداً هيا كانت صغيره بس متوضبه بشكل أكتر من رائع ، و فيها حمام منفصل عن باقي الفيلا ٬٬٬ أنا: ديدي الاوضه حلوه اوی ، میرسی اوی یا دیدی بس هوا کل اوضه لیها الحمام المنفصل بتاعها صح ديدي : اكيد ولد كل غرفه ليها حمام خاص ، انا اديتك واحده من احلى الغرف عندنا هنا في الفيلا عارف ليه ؟؟! أنا: ليه يا دیدی ، یمکن عشان حبیتك مثلا هههههه دیدی : هههههه لا مش انت بس حبیت دیدی ، انا کمان حبك شوفت الطيبه ف عينك الجميل " أنا : حبيبتي يا ديدي ممكن اقولك على حاجه نسينا نقولك عليها !!! بس ما تتعصبيش و لا تزعلي ارجوكي !! ديدي : قول ... ربنا يستر أنا : احنا نسينا نقولك ان جدو هيجي بعد اسبوعين يعيش معانا في الفيلا ، ده بحسب اتفقنا معاه في اسكندريه ، والله احنا سيبينه غصب عننا هوا جدو راجل كبير و

عيان و علاجه غالى ف مرتبتنا على معاشه اللهم

لك الحمد ممشينا ف الدنيا ديه ، ما هوا مش بعد

اما ربانا و كبرنا نهمله في كبره ، لو انتى مش عيزاه معانا يا ديدي م مش مشكله هناخد بعضنا و نمشي بس مش هنسيبه حتى لو هننام في الشارع، کله الا جدو ربنا پخلیه لینا (و عینی دمعت),,,, دیدی : ولد لیلی انت اصیل و الاتنین حیوان نجوان ، حيوان هايدي طيبين ، جدو مرحب بيه في اي وقت بس لو معاد وصوله بعد ١٢ مساءً قول لي عشان افتح باب الفيلا أنا : ديدي معلش عندي سؤال كمان ، ده عشم بس والله ديدي : قول ٬٬٬ عن الفكر في ذهنك قول أنا : ايه علاقه السلحدار بحضرتك يعني ، و انا حاسه انك نظراتك لبناتك فيها عتاب ؟! انا مش فاهمه حاجه ،،،، دیدی : شوف ولد لیلی انا هحكى الحكايه كله كله بعد اما اتنين غير مهذب ينظف الفيلا ، في حاجه مهم دلوقتي روح جيب اكل للبيت ، احنا اشباح مفييش لينا اكل مفييش شرب ، انتوا هتاكلوا ايه ؟؟؟؟ أنا: ايوه صح هروح ادور علي سوبر ماركت قريب من هنا اشترى منه طلبات البيت و لا هدور علي رقمه اقرب فرع من الدليل و اكلمه يوصلنا لحد هنا ديدي: معايا رقم بقال ، جزار

بس ده من ايام طلعت باشا ،،،، أنا : لا طلعت باشا اپه الله پرحمه ، اصبري هوريکي ، ده اسمه موبايل ممكن اتصل بالدليل و اعرف اقرب سوبر ماركت فين اقصد (بقال) و اكلمه يجيبلنا الطلبات للفيلا دیدی: امان یا ربی ، انت مخبول ولد هذه علبه ٬٬٬ أنا : علبه طب انا هوریکی ، لحظه افتح الاسبیکر ،،،، الموبايل :(مساء الخير يا فندم الدليل مع حضرتك) أنا : مساء النور يا فندم لو سمحتى عايزه اعرف اقرب سوبر ماركت ،،،، اديت للدليل العنوان و الرقم و المنطقه و وسط ذهول من دیدی باصه علی الموبايل و عنيها مبرقه ، خلصت المكالمه و عرفت رقم السوبر ماركت ، قفلت مع الدليل من هنا و ديدي قالت من هنا : أماااااااان يا ربي يا حفيظ عفریت ، عفریت یتکلم من علبه ، احفظنا یا ربی ، يوم قيامه ، قول لي ولد ليلي احنا في يوم قيامه صح قول نبهني ولد قول أنا : بس بس أهدي و يوم القيامه لسه عليه ، وبعدين فيه شبح يخاف من العفاريت يا ديدي بالله عليكي ديدي : صحيح انا شبح ، نسيت ، بما ان القيامه لم تقم كيف تتكلم

العلبه أنا: یا دیدی ده تلیفون بس علی صغیر عشان نعرف نوصل لبعض بسهوله اقصد البشر و بعضهم انتي عارفه احنا في سنه كام ؟! ديدي : اخر سنه قبل موت كانت سنه ۷۰ أنا : ۱۹۷۰ ينهار ابيض ما لازم تتفزعي ، اهدي كده احنا سنه ۲۰۱۹ ديدي : امان ، كل هذه السنوات مرت على وفاتنا انتبهت انها اتأثرت فقولت ألهيها أنا : استنى اوريكى هنطلب ازاي الطلبيه ديدي : موافق شغلت الاسبيكر ، وبدأت امليهم الطلبات و ديدي مبسوطه اوي زي الاطفال و ف نهايه المكالمه و بقول العنوان ، السوبر ماركت : إيه فيلا العفاريت معندناش طلبات ، وقفل السكه ف وشي ديدي : اطلب حيوان بقال ، اطلب أدب يووووك ، دم يوووك ، لازم تهذیب أنا : اهدی یا دیدی شویه ولا کأنك سمعتي حاجه انا هروح اجيب الطلبات مسافه السکه مش هتأخر دیدی : تمام ولد روح و انا اشوف عقاب بنتين اختك أنا : ينهار ابيض ، نسيتهم ،،، عشان خاطري يا ديدي سامحيهم ديدي : يستحيل آنا : طب یلا ننزل نشوفهم ، و بالمره اخرج اجیب

الطلبات ديدي : يلا و بالمره انا نسى يقول العذاء الساعه ٤ بعده ترفع السفره حتى العشاء و العشاء في الساعه ٩ ، بعد ٩ ولا لقمه تأكل أنا : طيب الساعه ٢ هنلحق ، ما اعتقدش هنلحق نطبخ يعنى ممكن يكون النهارده استثناء عشان اول يوم ديدي : يستحيل ٬٬٬٬ أنا وديدى نزلنا لقينا نجوان وهايدي يعيني شكلهم ولا الخدم و بيبصوا ليا بنظره صعبانیه و ال ۳ ستات التانین مش موجودین ٬٬٬ ديدي : عايز النجف يبرق كلبه نجوان و هايدي : حاضر أنا: يا بنات هجيب الطلبات عشان الغداء على ٤ و العشاء على ٩ و مش مسموح ناكل غير في المواعيد ديه ديدي : شاطر ولد بعد هذه المواعيد ولا لقمه أنا : سمعتوا يا دوب روحت اجيب الطلبات و وانا في السوبر ماركت لمحت شوكلاته افتكرت جدو لما كان بيعاقب حد فينا و يعنت رأيه نديله شوكلاته يبدأ يلين جبت خمسه شوكلاته عشان دیدی یا رب تقتنع تخلیهم یوقفوا تنضیف ،،،،، روحت البيت و فتحت الباب لقيت نجوان بتلمع

النجف و هايدي بتعلق الستاير كل ده ف الصالون

ساعه ف الصالون أومال باقي الفيلا،،،، أنا : ديدي انا جبتلك حاجه و يارب تعجبك ديدي :جبت ليا حاجه انا عارفك من ساعتين بس ، جبت ليا إيه أنا : جبتلك شوكلاته ، اتفضلي ،،، ارجوكي و حياه اغلى حاجه عندك خليهم يبطلوا تنضيف ديدي : جبت ليا شوكلاته و انا اصلا اكل مفيش ،شرب مفيش ، بس حبیت طیبتك ولد ، نجوان ،،هایدی تن تنضیف وقف نجوان ، هايدي ف نفس واحد : روحي يا شیخه ربنا یعمر بیتك دیدی : روح اطبخ ولد منك ليه أنا : لا يطبخوا ايه انا جبت أكل وانا جايه من المطعم فراخ مشویه و عیش ، عشان الوقت دیدی قالت كلمه وتمشى بالحرف الغداء على ٤ و الساعه ۳ و ۳ونص نحط السفره دیدی : مظبوظ مظبوظ الساعه ٤ ، اللي يحط سفره كضيافه ٣ مدامات سلحدار أنا: مش فاهمه حاجه بس اوكي بس ممكن تقولي لاخواتي هيناموا فين عشان ياخدوا دش و يجهزوا ع العذاء ديدي: مظبوظ مظبوظ نجوان ، هایدی هتناموا بدال مدامات سلحدار ، مدامات سلحدار نام ف البدروم أنا : مفهمتش برضه بس

ورينا الاوض " ديدي وريتنا اوض البنات انبهرنا كالعاده ، بس المفاجأه الكبري ان دي اوض راقيه و عايده و مياده ، طب هما هيناموا فين ؟! نجوان سألت ديدي : معلش يا دريه هانم بس انا شايفه ان بنات حضرتك مستقريين في الاوض دي نجمع بعض احنا فأوضه و احسن وو..." لسه نجوان هتكمل ديدي قاطعتها : خونه ما تقولش عليهم بناتنا دول مدامات سلحدار ، نام في البدروم و هذا بيتنا و هذا امر """يتبع"""

——— Part Break ———

و بعد الغدا ليلي : ديدي لو سمحتي سيبي بناتك في اوضهم ديدي: يستحيل نجوان : معلش مدام دريه قوليلنا مين السلحدار دول ، عشان احنا مش فاهمین حاجه . هایدی: اه و النبی واحنا بنشرب الشاي كده و غلاوه طلعت باشا.. ليلي : ديدي لو هتزعلي او هتضايقي بلاش ديدي : شوف الفرق بین حبیب قلبی لیلی و بین باقی حیوانات ....، خلاص عشان خاطر ليلي قلبي انا احكى ، بس مدامات سلحدار انصرف . نجوان : معلش یا مدمات السلحدار سيبونا دلوقتي من بعد اذنكم انا اسفه بس هموت و اعرف الحكايه هايدي ميلت على مياده و بصوت واطي و قالتلها : جايز نعرف نصلح الوضع بينكم و بين والدتكم مياده: ولا يهمك انا هاخد اخواتی و امشی احنا اتعودنا و شکل امنا مش هتسامحنا عمرها . مياده خدت اخواتها و مشيوا لیلی : دیدی لو هتزعلی انا بقولك بلاش تحكی مره تانيه هايدى: والله يا مدام دريه انا حبيتك اوي يعلم الله و حسیت انك جدتی و ف غلاوتها و عمری ما هرضي بزعلك نجوان قاطعتها : وانا كمان والله

حسیت بإنی حبیتك و انك جدتی و بالرغم من ان تكسير العضم اللي حاسه بيه من تنضيف الفيلا الا اني حاسه بالحنيه منك فلو هتزعلي بلاش والله مش هرضی بزعلك دیدی : بنات انتوا باین علیكم حنيه القلب و انا كمان حبكم و خلاص انتوا بنات حظرتنا و کله قول لی دیدی نجوان و لیلی و هایدی ف نفس واحد : حاضر یا دیدی و ضحکوا احکیلنا بقى ديدي : ههههههه لا زاكم الله ، الحكايه بدأ ، اما طلعت باشا المنسترلي كان عنده صديقه فخر باشا السلحدار كان صدسق طلعت باشا من ايام المدرسه حتي درس مع فخر باشا في نفس الكليه كليه الحقوق ،كان طلعت باشا يعتبر فخر باشا السلحدار صديقه الوحيد و اخوه، كانوا يرحوا سوا كل مكان ، في يوم طلعت باشا زي ما قولت كان بيه بس ابوه كان باشا كان مترىي في عيله كلها باشاوات خد البهاویه و هوا عنده ۲۰ سنه ، اما فخر باشا کان ابوه اقطاعی کبیر و ابوه مکنش باشا کان بیه و کمان فخر باشا کان عنده ۲۰ سنه لما کان بیه ، بس بتوصيه من حمايا احمد باشا المنسترلي لانه زي ما

قولت ان طلعت باشا مستواه الاجتماعي كان اعلى ، طلعت بيه وقتها و فخر بيه شافوا حظرتنا و اختنا فريال في سباق خيل خيري . هايدي قاطعت الحكايه : الله سباق خيل اكيد كنتي زي القمر و اكيد طلعت باشا كان قمر وقتها ياااااي قلبي هيقف من الرومانسيه ديدي : اه ولد الصوره المعلقه على الحائط هناك صوره طلعت باشا في شبابه بس کانت ابیض و اسود ، کان جان و لبق و اشقر و عيونه زرقاء مثل السماء نجوان : اللهم صل على النبي ، طبعا ديدي لازم تتجوز واحد زي القمر دیدی : ولد تأدب ههههههه، دیدی کمان کان قمر کل البهاوات و البشاوات طلبوا اید دیدی بس دیدی قلبه كان لطلعت باشا من يوم السباق اول يوم تقابلنا لیلی: یا دیدی یا جامد دیدی : هههههه ولد ، المهم يوم السباق كنت انا و اختنا علا هانم كنا لسه جايين مصر ، طلعت باشا شاف حظرتنا و اعجب بحظرتنا و فخر باشا اعجب ب فريال اختنا ، حصل نقاش وقت السباق على الحصان الفائز وقتها ، بعد السباق تقابلنا انا و طلعت باشا ف عدد من

المناسبات و طبعا فريال هانم و فخر باشا كانوا معانا بالاخص ان والد طلعت باشا كان صديق والدنا رحمهم الله ، و في يوم تفاجأت من والدنا ان طلعت باشا خطب حظرتنا من والدنا ، قلبي كان يرقص يومها و وافق والدنا على طلعت باشا ، و فريال طلبها فخر باشا ولكن والدنا رفض ، مستواه كان قليل بالنسبه لوالدنا ،،، اتخطبت فعلا انا وطلعت باشا ،، حاول يقنع والدنا بفخر باشا لكن والدنا رفض ، و فريال تزوج حد تاني ليلي : يا عيني يا فخر باشا و فريال هانم قلبهم اتكسر ديدي : احسن ان قلب حیوان فخر اتکسر و فریال تزوج و سافر من زوجه النمسا و حبوا بعض اكثر من روحهم فخر باشا وقتها حقد على طلعت باشا و حلف يكون احسن منه و ينتقم من طلعت باشا و عائله المنسترلي و قال لطلعت باشا انه لا صاحبه ولا يعرفه و انه هينتقم منه مهما مرت الايام و قال فخر كلب لطلعت باشا هذا الكلام بنصف بيتنا انا و طلعت باشا نجوان : الله و طلعت باشا ماله ، هوا حاول يقنع والدك حضرتك بفخر باشا و هيعمل ايه

تاني هيجوزهم بالعافيه ديدي : اااه نصيب يا ابنتنا نصيب .....يتبع .....

——— Part Break ———

ديدي : فخر حقد من طلعت باشا لان طلعت باشا و حظرتنا تزوجنا و هوا و فريال لأ غير انه كان حاسس بالغيره دائما من طلعت باشا لان طلعت باشا كان الاول بكل شئ في الدراسه ، في الشعل في كله كله ، سافر فخر بره مصر و مرت الايام و طلعت باشا اشتغل من ناار و نسي فخر تماما ، و رزقنا بمياده و عايده و راقيه . نجوان : طب ما كله زي الفل اهوه ، امال ايه اللي حصل ديدي : هتسيب ديدي احكى ولا ديدي يوقف الحكايه هايدي :

معلش حقك عليا يا ديدي كملي والنبي ديدي: خلاص ولد ٬٬٬ المهم طلعت باشا اشتغل من نار لدرجه انه اصبح اكبر المحامين في مصر و اشترى اراضی وعقارات فی مصر کلها و بره مصر کمان غیر ارثه من اهله ليلي : ماشاء الله ، الله اكبر واضح انه کان راجل محترم اوی یا دیدی علما و مقاما و کل حاجه دیدی : صحیح ، غیره انه کان احد مستشاريين الملك القانونين في فتره كبيره من عمره ، بس لما حس انه تعب ترك المنصب. ليلي : معلش یا دیدی بس سؤال مجننی طالما طلعت باشا كان عنده الثروه ديه كلها ليه سابك في الفيلا الصغيره ديه ، انا اعرف ان البشاوات وقتها كانوا عايشين ف قصور ديدي : كله من فخر باشا و السلحدارات الكلاب ابناؤه نجوان: لحظه يعني بناتك میاده و راقیه و عایده اتجوزوا من ولاد فخر السلحدار ، ازاي هوا طلعت باشا محكاش ليهم حاجه دیدی : فخر باشا نافس طلعت باشا و وقف

له كذا مناقصه و اشترى باقي البشاوات و البهاوات

بامواله و هوا في الخارج ، عائله السلحدار كانت وقتها

عائله كبيره و مترميه الاطراف و بالرغم من كده حكى طلعت باشا و حذر البنات من فخر السلحدار ليلي : ازاي البنات وقعوا ف الفخ ديدي : مصطفى و خالد و فضل السلحدار ابناء فخر السلحدار رجعوا القاهره و كانوا شياب واسيمين شافوا بنات حظرتنا في كذا مناسبه و اقنعوهم انهم من ابناء طه السلحدار ابن عم فخر و كان عايش ف الاسكندريه و كان واحد فيهم طبيب و التاني مهندس و التالت رجعل اعمال ، البنات حبوهم و ابناء فخر اقنعوهم انهم ليس لهم علاقه بفخر لا من قريب و لا من بعيد في الوقت هذا طلعت باشا جمع اغلب ثروته و اوراقه الماليه و اسهمه ف البنوك و اخفاهم مع حظرتنا و باع ممتلكاتنا و حول الاموال خارج البلاد لانه سمع بأشاعه التأميم و ترك لي انا و البنات في مصر هذه الفيلا و كان يعيش معنا هنا ، غير ان الكلبات مدامات السلحدار تركوا المنزل و هربوا و تزوجوا ابناء فخر السلحدار من وراء ظهرنا انا و طلعت باشا . لیلی : یالهووووووی یا عینی یا دیدی و استحملتي ده ازاي ديدي : المشكله الحقيقه

كانت ان بعد زواج البنات من ابناء السلحدار جاء فخر منزلنا انا و طلعت باشا و قاله له مبروك يا ابو نسب و اظهر عقود زواج مدامات سلحدار امام طلعت باشا و خلف ظهر فخر البنات مياده و عايده وراقیه طلعت باشا فقد الوعی و لانه کان مریض بالقلب دخل في ازمه قلبيه و ذهب للمستشفى . نجوان : اوعى تقوليلي مات غضبان على بناته ديدي : لا طلعت باشا كان قلبه ابيض خرج من المستشفى البنات فضلوا يترجوا طلعت باشا يسامحهم و بالاخص بعد اما ظهرت وشوش اولاد السلحدار الحقيقيه و بدأوا في بهدله البنات ، طلعت باشا مش كان اعرف حاجه عن تعذيب اولاد السلحدار حاجه للبنات البنات كان قول لحظرتنا فقط ، وانا مش كان قول لطلعت باشا لانه مريض و لان روحه ببناته ، بعد فتره مات طلعت باشا . تخيل بنات ان خالد و فضل و مصطفى ما وقفوش اخذ عزا في طلعت باشا و مش بس كده لا طالبوا بورث البنات بطلعت باشا ، الله يرحمك طلعت باشا كان قلبه حاسس ساب كله ورثه و امانته مع

حظرتنا و انا حافظ عليها ليلي : طب وربنا خالد و مصطفي و فضل دول ولا عندهم ذره انسانيه و لا دم و لا كرامه هايدي : ايه الحيوانات دول نجوان : وربنا كنت قطعتهم بسناني لو شوفتهم ......يتبع

....

——— Part Break ———

ليلي : هما كده السلحدار انتصروا يعني بعد موت طلعت باشا ديدي : لا يستحيل فضل و خالد و مصطفي رفعوا قضيه حجر علي فخر باشا و مصطفي لانه طبيب اعصاب خلا فخر باشا ياخد حبوب تفقده اعصابه و كسبوا قضيه الحجر . و بعدها حطوه فدار العجزه لحد موته ، جيه طلب من ديدي انه يسامحه و كان شكله فقير مسكين لكن ديدي مش سامحه و انا قولت ربي يسامح نجوان : يحيا العدل ، بس عيال ايه دول اللي يخلوا ابوهم يفقد اعصابه و يرفعه عليه قضيه حجر و يعملوا

فيه كده هايدي : ربنا شال الحنيه من قلبهم و بعدین متربین غلط هنقول ایه بس دیدی : عندك حق ولد هایدی ، دیدی تعب و روح ارتاح شویه نجوان : مش هتكمليلنا الحكايه و ازاي بقيتي شبح دیدی : بعدین ، بعد العشاء و انتوا کمان روح ارتاح لیلی: طیب یلا یا بنات بینا علی اوضتی بعد اذن ديدي عيزاكم ف موضوع ، البنات قاموا وراحوا على اوضه ليلي . ليلي بغضب : ايه رأيكم ف بنات ديدي ، والله ديدي صعبت عليا جدا نجوان : اه والله ازاي بناتها يعملوا فيها كده هايدي : بس هما ماتوا ازاي و شكلهم صغير مش كبير و فجأه سمعت صوت خبط على الباب ليلى فتحت و كانت مياده و عايده و راقیه لیلی : نعم تؤمروا بحاجه نجوان : عیب یا ليلي اتفضلوا ادخلوا عايده و مياده و راقيه دخلوا ، و قعدوا راقيه بدأت بالكلام و قالت ممكن تسمعونا زي ما سمعتوا امنا احنا بقالنا زمن لا اتكلمنا مع حد و لا حتى امنا راضيه تتكلم معانا هيا بتكلمنا اصلا قدامكم بس لكن ف الحقيقه مش راضيه

تتكلم معانا نهائي هايدي: الست معاها حق قهرتوها

و قهرتوا ابوكم و روحتم لناس ملهمش قيمه بعد الحب و الحنان اللي ادهولكم عيزاها ترقص من الفرح نجوان : هايدي بالراحه ميصحش كده دول مهما يكونوا اكبر مننا و ميصحش نتكلم معاهم كده مياده: هايدي عندها حق يا نجوان ، احنا كنا سامعين امنا و هيا بتحكيلكم اللي حصل لبيتنا و مش هتجيب سيره عن اللي حصلنا لانها متعرفهوش ، احنا نفسنا تصالحنا اوی و تحضنا و نشوف ولادنا اوى كمان ده السبب ان روحنا متعذبه و اتحولنا لاشباح ممكن تسمعونا يمكن تعملوا فينا خير و تساعدونا . ليلي : امرنا لله ، احكوا عايده : قالت انا كنت اكبر اخواتى كنت مش شايفه قدامى معميه حبيت مصطفى ، لأ حبيت الدكتور مصطفى السلحدار كان زي القمر و كل البنات بتجرى عليه ضحك عليا على انه مش ابن فخر السلحدار و حببنی فیه و لان حبی لیه کان زی بتاع الروایات قالى تعالى نتجوز مكنتش موافقه الاول قولتله بابا مش هيوافق قاطعته فتره و اكتشفت في الفتره دي ان اخواتي بيحبوا اخواته فرحت لأني حسيت وقتها

انی مبعملش حاجه غلط و ان احنا مظلومین هایدی : ده واضح انه فیلم مفکرتوش انه ممکن یطلع فخ ولو احد في المليون عايده : مفكرناش اللي بيحب مبیفکرش عرضوا علینا مصطفی و خالد وفضل اننا نتجوزهم و بعدها نصارح اهلنا و نحطهم قدام الامر الواقع و بكده ينتصر حبنا جابوا ابوهم و اقنعونا انه عمهم و عرف و جابوا المأذون و الشهود ولاننا كنا عدينا ال ٢١ و وكلنا نفسنا و كتبنا الكتاب ابوهم قالنا انه هيصارح اهلنا بالجواز و انه هيصارح ابونا الاول و هيقف معنا طبعا انا و مياده و راقيه كنا هنطير من الفرح ، بس لما فخر السلحدار واجه ابونا اتكشفنا انه فخر السلحدار و اننا اتجوزنا عياله و حاولنا نبقى في بيت ابونا مصطفى وفضل وخالد قالولنا لما ابونا يهدي هيصالحوا الابهات على بعض فرحنا و روحنا معاهم لقصر فخر السلحدار ليلي : و لقيتوا العز بعد اما روحتوا معاهم ، امال عذبوكم ليه و الحب نفعكم على كده مياده: عندك حق احنا من اول يوم جواز نزلوا اجوزنا فينا ضرب و شتيمه و اهانه كانوا بيأكلونا ف أوضه لوحدنا كل يوم كل

بنضرب و لما كانت واحد فينا بتقول رأيها في حاجه كانت بتبقى كارثه (دمعت مياده) هايدي: طب خلاص متعيطيش طيب ، اهدي شويه عشان خاطری راقیه: عارفین یا بنات حتی الحمل و اننا خلفنالهم اطفال مطمرش فيهم بس كانوا احلى حاجه ف حياتنا و كنا مستحملين عشان خاطرهم انا کان معایا پوسف و عایده کان معاها امجد و میاده كانت مخلفه منير كانوا اشقيه و تحف بس كانوا بیخافوا من ابهاتهم اوی یا تری سببولهم عقده نفسيه و لا عملوا ايه ف العيال ليلي : هما خلوا عم سيد السمسار يأجرلنا الشقه يعني هما ان شاء الله یکونوا بخیر و کویسیین ردت عایده وقالت : یا رب انتوا عارفین موتنا ازای ، انا موت بسبب جوزی مصطفی ضربنی جامد و کنت حامل و کنت بتخانق معاه على السلم و وقعت من على السلم و انا حامل سبنی ومشی و محستش بجسمی ولقتني اتحولت لشبح مياده : انا جوزي خالد جيه البيت و قت اما مياده وقعت طلبت منه يعمل حاجه و ياخدنا المستشفى بس كان سكران و

مكنش فيه حد غيري انا و خالد ف البيت وقتها جريت على الشارع اوقف عربيه ، جريت عليا عربيه بسرعه و خبطتني و اتحولت لشبح ولقيت عايده معايا راقيه: انا بقى جوزى المحترم فضل بيه كان بيخني مع السكرتيره انا اول حد خرج من البيت عشان اقفشه وصلت مكتبه و واجهته كتم نفسي و اتحولت لشبح كلم فضل مصطفى بسرعه بعد اما خنقني ولقاني موت معرفش ازاي دبروا موتي على انه سكته قلبيه ليلي : يا ساتر دول وحوش مش بني ادمين نجوان : يعني انتوا التلاته موتوا ف نفس اليوم راقيه : بالظبط هايدي: جيتوا عند ديدي ازاي و كان عمركم كام وقتها ؟ راقيه : كان عمري ٢٥ و عایده ۳۰ و میاده ۲۷ ، و اتحولنا شبح لفتره ف بيتنا ده لاننا ندمنا اننا مسمعناش كلام ابونا و اخر كلمه كانت على لسان كل واحده فينا سامحينا يا ماما ، ماما ماكنتش شيفانا لحد اما اتحولت لشبح هيا كمان نجوان : انا مش عارفه نزعل منكم ولا علیکم هایدی: نساعدهم ولا ایه لیلی و نجوان ف نفس واحد: نساعدهم و امرنا لله ...... يتبع ......

——— Part Break ———

فات اسبوعین و کل یوم الساعه ۹ یطلبوا من دیدي تحکیلهم و تتهرب منهم ف یوم الخمیس الساعه ۹ و جیه میعاد العشاء حسب قواعد دیدي قرروا یعرفوا باقي الحکایه بالملي و ، البنات کانوا ناموا و طبعا طلبات البیت جت من الصبح هایدي نزلت اشتریتها لان محدش رضي یجیب الطلبات لبیت العفاریت ، نجوان قامت تحضر العشاء من ۸ لبیت العفاریت ، نجوان قامت تحضر العشاء من ۸ و لیلي حضرت السفره و الاکل کان علي السفره و البنات ال ۳ علي دقه الساعه ۹ البنات قاعدوا علي السفره و دیدي واقفه قدام السفره و امرت انهم ببدأوا اکل دیدي : حبیت انکم ماشیین علي النظام ، دیدي مبسوط و راحت دیدي و شغلت الرادیو علي اغنیه ام کلثوم فکرونی لیلی : سیدی یا سیدی ایه

المزاج العالى ده ، شغلتي يا ديدي اغنيه فكروني عشان فكرناكي بطلعت باشا ولا ايه هههه ديدي : ولد مشاكس ليلي ، بس صحيح الاغنيه ديه اغنيه طلعت باشا المفضله نجوان : حسيت ان طلعت باشا جدى الكبير و حبيته بسببك يا ديدي ههههه هايدى : بس كان زوقه حلو اوي كفايه انه اختار دیدی دیدی : ولد مشاکس منك له ، كل اكلك كله کله و بعدین ارغی لیلی : انتی تؤمری هههه خلص البنات اكل و ديدي قاعده على الكنبه جنب الراديو مندمجه ف الاغنيه و بناتها واقفين بعيد و مستخبين ورا الستاره عشان متشوفهمش قامت ليلي قعدت على الكرسي قدام ديدي و قالت لها : مش هتكملي الحكايه انتقام ديدي من السلحدار و لا ایه نجوان : انا جبت الشای اهوه و هایدی شالت السفره و المواعين اتغسلت فمش هنسيبك غير لما تحكيلنا هايدي : احنا فاضيين مفيش ورانا حاجه دیدی : بکره الصبح وراکم شغل ولد هایدی : دیدی احنا كده بقالنا اسبوعين اجازه الاطباء الجمعه و النهارده الخميس و كمان اجازه ليلي و نجوان جمعه

و سبت ف أحكى بقى ديدى : الله الله التوبه يا ربى التوبه ، خلاص ديدي احكى احنا وقفنا لحد فين ليلي : لحد اما فخر السلحدار مات ديدي: فخر كلب مات ، و ولاده بدأوا يطالبوا بورث البنات في طلعت باشا دیدی رفض ادیهم ورث البنات ، و دیدی کمان مش کان راضی شوف بنات نهائی مدامات سلحدار كذا مره يجوا للبيت عشان كلم ديدي بس ديدي يرفض يكلمهم نجوان : طيب كنتي اسمعيهم هیقولوا ایه بس لو مش مقتنعه دیدی : یووووك ، هما كلم ديدي لما اتجوز السلحدارات و جابوا ابناء ، هما سألوا ديدي اعمل ايه ، سألوا عن ابوهم ، ليه راحوا مع ابناء السلحدار قصرهم يومها ، كسروا خاطر و قلب دیدی یومها مش پستحق اسمعهم ، مش پستحق اسامحهم لیلی: طیب معلش یا دیدی ف السؤال انتوا الاربعه موتوا ازاي (غمزت ليلي لنجوان و هایدی منغیر ما دیدی تاخد بالها) دیدی: في يوم عرفت ان مدامات سلحدار مات كلهم في نفس اليوم واحده مخنوقه و الثانيه خبطتها اتومبيل و الثالثه وقع من السلم على راسه مات ،

انا استغرب وقتها ان التلاته ماتوا في يوم واحد و دورت وراء الموضوع نجوان : صح ازاي ده حصل ديدي : كله تدبير مصطفى جوز عايده بتعاون مع اخواته لیلی : دول سفاحین یخربیتهم هایدی : ازای خطط لده دیدی : هوا خطط انه کلم راقیه فی التليفون قوله انه فاعل خير و اكتشف ان جوزها فضل بيخونها و تروح تشوفهم و اتفق مع اخوه فضل انه يكون في المكتب وهوا يخون راقيه و في نفس الوقت قبل ما يرجع البيت كان خلا خالد يسكر على الاخر و هوا روح البيت و وقع عايده من علي السلم و هي حامل و ساب البيت و كمان اتفق مع صديقه شفيق يدوس مياده بالاتومبيل و بالتالي البنات كلهم يموتوا بحوادث و يعرفوا يورثوهم خرجت عايده من ورا الستاره و هيا بتقول : ماما انتي اكيد بتهزري لأ مستحيل يكونوا عاملوا كده اكيد لأ ديدي : ده اللي حصل و ديدي عرفه من لسان ابناء فخر السلحدار و عايده انتي عارفه ان دیدی عمره مش اکدب میاده : کل ده یطلع منك یا

مصطفى ديدى : كلهم متفقين مع بعض مدام

فضل السلحدار راقيه : يعني ايه يعني احنا كنا مغفلات اوی کده قتلونا و حرمونا من عیالنا اه يحسرة قلبي عليهم ديدي : مبروك عليكم جوازه مدامات اشباح سلحدار ، عارفین انا موت ازای کله بص لدیدی و مستنینها تکمل ، قالت دیدی: کل واحد فيهم بعد العزاء طالب ديدي بورث في حق زوجته ، دیدي خاف على الاطفال ال ٣ و قال للسلحدارات انه عايز الاطفال يتربوا عند ديدي و هياخدوا ورث بالمقابل بس يستنوا اعلان الوراثه مياده : بس احنا ما شوفناش حد احنا كنا اشباح ف البيت قبل اما تموتي و مكنوش موجودين تعرفي حصلهم ايه يا ماما ديدي: وصيت ألفت السلحدار عمتهم انت عارف انها كانت غير كل السلحدارت و ازای لما اتجوزت و عرفت بأفعال ابوها قاطعت العيله باللي فيها و حنيت قلب ألفت خلت ديدى توصيها انها تهربهم برا البلد لفتره عشان ديدي كان خايف من السلحدارات عايده : اه ألفت ازاي ماجتش ف بالى اسيب العيال عندها ديدي : لانك مش تفكر ، السلحدارت جم البيت بعد اعلان الوراثه

و طالبوا بالورث كانت ألفت هربت الاطفال بالفعل و دیدی اطمن علیهم عشان کده وقتها دیدی رفض انه يديهم الورث ، شهر وراء شهر لمده ٦ اشهر ساعتها دیدی تعب اوی وراح المستشفی و هناك الدكتور كاتبلي على دواء و طلب من الممرضه تراعى ديدي ، الدكتور كان متفق مع مصطفى السلحدار و الممرضه و خلوا ديدي تاخد دواء يسبب هبوط حاد ف القلب و بكده ديدي مات و بقيت شبح ليلي : لا لا ايه كل الاجرام ده يا ساتر يا رب معقول فيه حد يبقى بالشر ده نجوان : و الاطفال حصلهم ایه دیدی : انا مش اعرف عنهم حاجه بس اكيد ألفت واخد باله منهم عايده و مياده و راقيه ف صوت واحد : سامحينا يا ماما لتاني مره ليلي:انتوا عملتوا ایه تانی دیدی : مش تاخد بالك ولد لیلی صحیح جدك هیجی امتی عشان دیدی استقبله انا مستنيه من الصبح نجوان ردت : قالت والله مالقیت حجز لجدی غیر القطر اللی بیوصل ۳۰:۱۰ بليل حق عليا و النبي ما تزعلي يا ديدي ديدي :

خلاص ديدي مش تزعل ، ديدي مستني جدو .....يتبع ....

——— Part Break ———

الساعه ۲۰:۱۰ و هایدي کانت وصلت المحطه القطر و بتجیب جدها من المحطه و نجوان جهزت الاوضه اللي جدهم هینام فیها و لیلي کانت بتهدي مدامات السلحدار المنهارین من العیاط ، اما دیدي فکانت بسمع الرادیو لاغاني ام کلثوم ، الساعه بقت فکانت بسمع الرادیو لاغاني ام کلثوم ، الساعه بقت السلحدار الباب کان بیخبط لیلي قالت لمدامات السلحدار یقعدوا ف أوضتها و لدیدي تنزل بعد اما یجي جدها بشویه عشان میعرفش ان البیت فیه عفاریت ، نجوان جریت فتحت الباب و نطت فحضن جدها نجوان : جدو جیه هییه جدو جیه الجد فحضن جدها نجوان : جدو جیه هییه جدو جیه الجد (مروان الاسیوطی): انتی مش هتبطلی شقاوه یا

بت انتی نجوان : عمری ههههه لیلی جریت علی جدها و حضنته : جدو حبیبی وحشتنی اوی مروان الاسيوطي: و انتي وحشتيني يا اخر صبري ههههه مش هتدخلونی ولا ایه هایدی : ده کلام ده انت تدخل و احنا نخرج یا باشا هههه دخل مروان الاسيوطي : اللهم صل على النبي ايه البيت الحلو ده ، برافو عليكوا انكم اجرتوا البيت بسعر كويس انا مبسوط بیکوا و فخور اوی هایدی : مش اوی کده يا حج احم ، حد يقولوا ولا اقوله انا عشان احنا معندناش وقت كفايه و انتوا عارفين قصدي نجوان : هروح اجيبلوا كوبايه مايه بسرعه و اجي و بعدها نقوله مروان الاسيوطى : فيه ايه ، فيه مصيبه انتوا عاملينها صح انا قلبي مش مطمن ليلي : لأ مصيبه ايه كفانا الشر لا مصيبه ولا حاجه اهيه نجوان جابت المایه اهیه اشرب المایه و بعدها نتکلم نجوان بس بالله عليك ما تتخض اوى احنا معندناش غيرك مروان الاسپوطي : الله فيه ايه حجتكم المايه و أدى المايه اهيه هاه فيه ايه بقي ليلى : بصراحه يا جدو البيت القمر ده ساكنين معانا فيه اربع عفريتات

زى القمر مروان الاسيوطي : بتقولي ايه عفا عفا عفاریت و فجأه دیدی نزلت من علی السلم و قالت بصوت لطيف : اشباح ليلي اشباح ، نورت فيلاتنا مروان افندی و کل ده و مروان مبرق عینه لیلی : اعرفك ب دريه هانم كبيره الاشباح مروان الاسيوطي اغم علیه ، دیدی صرخت وقالت بخضه : یا ربی یا ربی ، کولونیا بسرعه نجوان ، استر یا ربی نجوان جابت الكولونيا و شممتها لجدها جدها فاق و لقي دیدی ف وشه و عایده و راقیه و میاده کل واحد فيهم بتنزل جري و بيقولوا : فيه ايه يا ماما ديدي: الراجل شاف ديدي اغم عليه لا حول ولا قوه الا بالله مروان الاسيوطي بص ل هايدي و قالها : ده بجد هايدي : ايوه يا جدو متخافش اقسم بالله دول طيبين اوي و مش بيأذوا نمله مروان الاسيوطي : طیب وقفینی علی رجلی یا نمله لیلی : دیدی ، مدامات السلحدار لو سمحتوا سيبونا مع جدو لوحدنا نتكلم كلمتين ديدي اخدت بناتها وقالت : تمام لیلی حبیب قلبی احنا فوق لیلی هزت راسی ب ماشي مروان الاسيوطي : عفاريت ساكنين مع

عفاريت يا ولاد المجانين ، هوا احنا ناقصين ، بصوا احنا ناخد هدومنا و نجري و نقرأ قرآن و هما مش هیعملولنا حاجه ماشی ماتخفوش نجوان : یا حج مروان دول اشباح يعني كانوا انس و تانى حاجه هما مسلمین و بیقرأوا قرآن عادی و تالت حاجه دول طيبين و بيعملونا زي عيالهم و اعز و احنا بقالنا اسبوعین عایشین معاهم و مشوفناش منهم ای حاجه وحشه مشوفناش غير كل خير مروان الاسيوطي : اسبوعين يا ولاد المجانين ، انتوا اكيد اتلبستوا ليلي : حج مروان اسمعنى اتعامل معاهم على انهم ناس و عايشين معانا ده اولا ثانيا مش هنلاقي مكان تاني نعيش فيه ثالثا معناش احنا فلوس للمرمطه ف فنادق ف اسمع كلامنا و ثق فينا ماشي مروان الاسيوطي : طيب عندك حق بس مش هنقعد معاهم كتير هايدي : الناس كتر خيرهم مستضيفنا ٣ شهور عقبال ما نلاقي مكان تاني نعیش فیه و صحیح اتعامل معاهم علی انهم هوانم و دیدی دیه اسمها دریه هانم و المفروض انها قد والدتك تيته فريال الله يرحمها و بناتها

المفروض ف سنك ف عاملهم على الاساس ده مروان الاسپوطى : ماشى امرى لله ليلى : هنادى عليهم اتفقنا نتعامل عادي ماشي مروان الاسپوطي: خلاص ماشي ولا پهمني ليلي : يا ديدي ، يا مدامات السلحدار تعاااااالوااااا ديدي و مدامات السلحدار جم و مروان الاسيوطي ركبوا بتخبط ف بعض مروان الاسيوطي : اسف يا هوانم والله ما كنت اعرف انكم موجودين غير دلوقتي ديدي : متفهمه موقفك مروان افندي ، امان يا ربي امان يا ربی لیلی : فیه حاجه یا دیدی دیدی : اسم حضرتك مروان ایه بالکامل و ایه اسم امه و اتولدت فین قول بسرعه مروان الاسيوطي لقى ديدي مندهشه و مبرقه فقال بتردد : اسمى مروان طارق محمد الاسيوطي ، و امي اسمها عجيب شويه اصلها تركيه اسمها فريال مصطفى دينيز زاده و انا اتولدت ف النمسا هاه فقره الاسئله بتاعت حضرتك خلصت دیدی قالت و هیا بتدمع و بصوت متهته : لیلی هاتلي ولد من غرفتنا صندوق فضي من على الكومودينو دقيقه مروان افندي ليلي بإستغراب:

حاضر طلعت جابت الصندوق و نزلت ديدي قالت ل لیلی طلعلی صوره بنت و رجل وطفل و اعطیها لمروان افندي ليلي نفذت الكلام و ادت الصوره لمروان و مروان بإندهاش : الله دیه صورتی انا و امی و ابويا و احنا ف النمسا و انا طفل انا انا عندي نسخه تانيه من الصوره ديه قالت ديدي : و مش فاكر انت ان عندك خاله اسمها دريه مصطفى دينيز زاده متجوزه من طلعت باشا المنسترلي و ماتت صغیره و عندها ۵۰ سنه و بنتها کمان ماتوا صغیرین نجوان : دیدی تبقی دریه هانم مرات طلعت باشا المنسترلي ، ده بجد يا جدو ، مظبوط الكلام ده مروان الاسيوطى : مظبوط، الله حضرتك حضرتك شكل الصوره اللي عندي بتاعه خالتوا ، مش معقول خالتي ديدي: مروان اتلم الشمل تاني یا قلبی ، امان یا رہی علی حکمتك ، عشان كده قلبي حب البنات من اول مادخلوا البيت يا ربي (و انهارت دیدی من العیاط) لیلی : ده بجد یعنی حضرتك تيته اخت تيته فريال عشان كده قلبي حبك زي جدتي بالظبط هايدي : انا مبسوطه اوي

اوی بس دیدی انتی عرفتی جدو منین دیدی : شبه اختى فريال نفس العيون و الشعر و كله كله فريال اختى ، شوف مروان انت و عيالك هتكونوا ف بيتنا اقامه دائمه ، دول احفادی مش تحرمنی منهم مروان : امرك يا خالتوا عايده قالت لمروان: صحيح انت اتجوزت من زمان و انت صغیر کان عندك ۲۰ سنه باین هوا کان اکبر مننا یا بنات عشان ماما جابتنا بعد جوازها ب ٦ سنین و مامته جابته بعد جوازها بسنه ، اومال فين ابنك و خالتوا و مرات ابنك و عمو طارق احنا كنا نسمع عنكم من ماما و احنا صغيرين مروان : بابا ، فخر السلحدار وقعه ف خسائر کبیره لدرجه انه خسر کل املاکه و ماما خادتني و عيشنا بعد وفاه خالتوا ف الاسكندريه عشان تنسى و للاسف مره ماما صممت تسوق العربيه و كانت معاها ابني و مراته اتقلبت بيهم العربيه و ماتوا كلهم و انا اللي ربيت البنات ديدي : فريااااال ، ليه فرياااال سوق اتومبيل فريال مش اعرف سوق اتومبيلات لدرجه انه بابا حبس فريال شهر كعقاب ف البيت لأنها خدت الاتومبيل من وراء بابا و عملت حادث رهيب ، بس كانت تقاوح و تقول انها تعرف تسوق اخ يا فريال اخ بس اما اجي عندك كل الموجودين ف صوت واحد : نننععععععععععممممم

——— Part Break ———

ديدي لمروان الاسيوطي : ابننا مروان انا عايز اعرف فين مكان احفاد منسترلي ، الفت سلحدار اخدتهم قبل انا ما اموت و سفرهم بالاتفاق معنا ، عايز اعرف اماكن الاحفاد (ديدي دمعت)، الامهات (عايده و مياده و راقيه) بكوا ، البنات اتأثروا و دمعوا . مروان الاسيوطي : اهدوا شويه ، انا عندي اصحاب في السجل المدني في القاهره نحاول نوصل لأي

حاجه ان شاء الله و لو حتي معلومه صغيره هتفیدنا عایده : بجد یا ابیه مروان مروان : بجد انا مش بقول ای کلام (البیت کله هیص و کله اتننط من الفرحه) دیدی : الوقت اتأخر و مش ممکن نأخر نوم پلا کله پطلع علی غرف نوم نجوان: بس یا دیدی ديدى: مفيش بس كله على ال غرف حالا البنات كلهم في نفس الصوت : يوووووه ديدي: تربيه سيس ، تصبحوا على خير كل البيت ف نفس واحد : وانتي من اهله يا ديدي تاني يوم الصبح : كله صحى لاقوا ديدي حضرت الفطار ، وقالتلهم يلا على السفره كله کله لیلي و هایدي و نجوان و مروان حاضر . عایده و مياده و راقيه : هنجيب اللي ناقص من المطبخ و نكمل تحضير الفطار ليهم و كلوا قاعد على السفره مروان قالهم : انا رايح اقابل واحد صاحبي شغال في السجل المدني ديدي قالت : ربنا بارك فيك مروان نجوان : انا یا دوب اروح الشغل هایدی : خدینی ف طریقك و النبی عشان متأخره لیلی : و انا هشتغل من البيت كالعاده ههههههه ديدي : انت قاعد معنا لیلی : صح و ربنا قاعدتی معاکی یا دیدی و مع

طنط عايده و طنط راقيه و طنط مياده بالدنيا عايده : یا بکاشه (کله ضحك) خلصوا فطار و کله راح مشواره لیلی قعدت تترجم کالعاده ، و مره واحده عایده وراقیه و میاده قعدوا حولیها راقیه : تفتکری يا ليلي ابيه مروان هيلاقي معلومات كافيه عايده : العيال وحشوني اوي اوي نفسي اشوفهم ولو ثانيه میاده : و مین سمعك لیلي : ایه ده ازعل ولا ایه هوا انا مش بنتكم برضه ولا ايه عايده : لا يا حبيبتي طبعا انتی بنتی وحبیبه قلبی راقیه : و ربنا یا لیلی احنا ال ٣ بنعاملك انتى واخواتك زى بناتنا بالظبط مياده : عارفه يا ليلي احنا حسينا احساس الامومه اول لما انتي و اخواتك دخلتوا البيت و دخلتوا قلبنا اول اما شوفناكم ليلي : كنت بهزر معاكم ، انا عارفه انکم زی امهاتنا کده هعیط و ربنا دیدی : دخلت فجأه عليهم اوضه ليلي ديدي سيب ليلي ساعه عشان يقرأ كتاب و ليلي يشتغل براحته ، ارجع يلاقي انكم مزعلين ليلي ، مدامات سلحدار ، اخرج خارج غرفه لیلی : دیدی محدش زعلی احنا کنا بنتکلم عادي ديدي : قولت مدامات سلحدار بره غرفه انا

اقعد ونس لیلی راقیه و میاده و عایده خرجوا لیلی : دیدی معلش انتی عارفه انی بحبك اوی بس تعاملك مع بناتك صعب اوى ، انا نفسى تعامليهم بشکل جمیل زی ما بتعاملینی کده دیدی : ولد لیلی انت طیب هما لا ، و دیدی مش ممکن عاملهم حلو يستحيل ، انت انسى الموضوع فيه حاجه ديدي عايز يسألك عنها من زمان ليلي : طبعا اتفضلي يا ديدي ديدي : انا عايز افهم ايه صندوق المكون من جزئين ده جزء منهم اله كاتبه ، معناه ايه ، انت طول الوقت تقول اشتغل اشتغل ولا تمسك كتاب بس تفتح هذا صندوق ، ديدي مش فاهم ایه شئ ده لیلی : قاصدك اللاب توب ههه دیدی : ما تتضحکش علی دیدی ولد ، ادب یوك ليلى : والله ما اقصد اضحك بس الوصف بتاعك یجنن للاب توب اوی حبیته دیدی : طیب اشرح تاب توب لیلی : اسمه لاب توب ، بصی یا دیدی انا بقی بكتب على الاله الكاتبه ديه و بتتطلع على الصندوق اللي فوق كده كتابه و مش محتاجه كتب ولا ورقه ،

اللاب توب بیوصلنی بأی حاجه ف ای حته و اقدر

اشتغل و اعمل حاجات كتير وانا قاعده عليه زي مثلا اقدر اشغل فيلم والله فكره تيجي نتفرج على فيلم ديدي : الصندوق يقدر شغل فيلم ، ديدي متحمس يلا نشغل فيلم ليلي : تحبى نشغل انهى نوع من الافلام ديدي : بمعني ليلي : خلاص انا اشغل افلام مختلفه وانتى تتفرجى على اول ١٠ دقايق من الفيلم و تقوليلي نتفرج عليه او لا ديدي : انا موافق قعدوا ساعه بيختاروا فيلم و ليلي فضلت تتنقل بين افلام الكوميدي ،التراجيدي ، الدراما و دیدی مش علیها غیر علی کلمه واحده : زفت ، مش محترم لحد اما رسيوا ف الاخر انهم يتفرجوا على كارتون (الاسد الملك) ديدي : حلو فيلم الحيوانات رسمات اتحرك انا عايز اتفرج عليه ليلي : طيب وانا كمان بحب الكرتون ده يلا بينا اتفرجوا على الفيلم و دیدی فضلت تبکی لیلی : مالك یا دیدی دیدی: شوفت ولد ليلي اسد صغير لما قول لأبوه ما تسبنیش دیدی اتأثر لیلی فی سرها (طیب اقولها ایه دیه ، هدیها ازای) لیلی: مش ربنا نصف الاسد

الصغير و كبر و حكم الغابه بعد ابوه ف الاخر ديدي :

اه الحمد لله بس اسد صغير كان وحيد في اللحظه دیه مروان خبط علی الاوضه بتاعه لیلی و دخل مروان : الله ايه اللي حصل طنط دريه بتعيط ليه عملتلها ایه یا لیلی لیلی : وربنا ما عملت حاجه ده انا كنت بفرجها على فيلم الاسد الملك و هيا شافت الحته بتاعه سيميا بتاعه متسبنيش يا بابا و فضلت تعيط لحد دلوقتي ديدي : انا صعب على ظلم الحياه على اسد صغير مروان : طنط دريه ده خيال مش حقيقي و بعدين عندي خبر حلو ، نادى باقى الطنطات يا ليلي ليلي : هوا دقايق الكل اتجمع ف اوضه لیلی عایده : خیر یا ابیه فیه حاجه مروان : الحمد لله لاقيت واحد من اصحابي ليه معارفه ف الارشيف بتاع السجل المدنى و كلهم على استعداد انهم يساعدونا ، هيا مش مساعده كبيره اوي هما بس يقدروا يجيبوا شهادات ميلاد (منير ، امجد ،پوسف) ده غیر شهاده میلاد مدام الفت السلحدار و اخر تعاملات ليهم لو جم مصر و اكيد رجعوا لأن عم سيد السمسار اتوسط للأيجار مع مين يا ترى لازم مع الاولاد او حد عاملهم توكيل ف يمكن التلاته

جم ف اوقات مختلفه او واحد منهم جيه على الاقل لیلی : صح یا جدو ازای مفکرناش ف کده مش دیه بس الفكره ازاي مكلمناش عم سيد السمسار نسأله مروان : انا سألته قال عن طريق توكيل للبيع او الايجار من محامي حد فيهم او المحامي بتاعهم و كلمت المحامي قالي للاسف ان ديه بيانات العملاء بتوعه و مينفعش يخرجها بره ، وللاسف المحامي ده الوحيد اللي يعرف عنهم حاجات كتير ليلي : بس عليا انا بقي الطلعه ديه ديدي : هتعمل ايه ليلي ليلي :هوا انتوا فاكرين ان جدوا لواحده اللي ليه علاقاته ، ولا ايه و بعدين لازم نستني باقي العصابه نجوان و هايدي و نعمل انا واخواتي خطط بقی و نفوق (منیر / امجد / یوسف) نحن قادمون مياده : يا فرج الله راقيه : ابيه مروان هوا البنات فعلا يقدروا يجيبوا معلومات ولا ليلى يمكن تكون بتطمنا مروان : ما ليلي قالتلكم انا احفادي عصابه لوحدهم ههههههه طالما ادخلوا اعتبروا عيالكم عندكم ليلي : حبيبي يا جدو يا مشرفنا هههه ، صحیح یا دیدی فی سؤال هیموتنی قاعدتی اخر مرہ

و انتي بتحكلنا عن السلحدار و عياله قولتلنا انتقام و انك انتقمتي حاجه زي كده ، عملتي ايه و النبي عشان الاثاره و التشويق هيقتلوني ديدي : استني اما تكمل العصابه عشان نبدأ تجميع معلومات عن الاولاد و ابناء زفت فخر السلحدار مره واحد ليلي : هستني على احر من الجمر ،........ يتبع ،.......

——— Part Break ———

كله رجع البيت و كالعاده ليلي حضرت الغدا و البنات طلعوا غيروا هدومهم و قعدوا علي ترابيزه السفره اللي ليلي كانت مجهزاها بالفعل من كتر التشويق انها هتقول لاخوتها علي امجد و يوسف و منير نجوان : الاكل تحفه الله لا يوريكم الجوع ولا يوريكم الشعلقه ع السقالات عامله ازاي لا و العمال بقي اللي عايزين اجازه كل خمس دقايق

دول كوم تاني هايدي : اومال انا اقول ايه اللي كل شویه عیان یدخلی و منهم اللی حرفیا مش مریض بس عنده فراغ انه يدفع كشف عشان يعاكس بس، الحمد لله ان بكره الجمعه و هناخد اجازه يااااااه قربت انسى معنى كلمه اجازه ههههه ليلي : لأ ما احنا هنشتغل وقت اضافي نجوان و هايدي ف نفس واحد: نععععععععم مروان: اهدوا و كلوا الحمد لله ان طنط دریه و البنات فوق لیلی : و احنا بنعمل الشاي هحكيلكم كل حاجه حصلت النهارده عقبال ما جدو پنادي ديدي و الطنطات من فوق هايدي : تمام بعد اما اكلوا و هما بيعملوا الشاي ليلي حکتلهم علی کل حاجه هایدی : بتهزری هوا ده الشغل ، انا دايسه ف الحوار ده نجوان : وانا كمان حان وقت الاثاره و الله الشقاوه هترجع تاني يا بنات و كمان ديدي هتحكيلنا على الانتقام لأ ده السهره صباحي هايدي : بلا نوم بلا خيبه هما اللي ناموا خدوا ایه انا معاکم و بکره اجازه یعنی مش باقیه على الدنيا البنات ضحكوا خرجت ليلى للريسبشن و معاها صينيه الشاي و البنات وراها هايدي : ديدي

لیلی قالتلنا علی اللی حصل و ان شاء الله هنجمع كل المعلومات اللازمه نجوان : ديدي متقلقيش هايدي اسمها الحقيقي شارلوك هولمز و احنا مقولنلكيش هههههههههه ديدي: شوف شوف مروان حماس البنات عشان ساعد دیدی و مدامات السلحدار ، قلبهم ابيض ، مسك يا الله احفظهم ليلي : انا عايزه اسمع قصه الانتقام بقي من اولها نجوان : واحنا كمان احكيلنا بقي يا ديدي هايدي : ای معلومه ممکن تفیدنا ههههههه دیدی : مش عارف قول عليه انتقام او صدفه او ايه اللي حصل مصطفی جوز عایدہ بعد اما دیدی مات جیه علی الفيلا عشان دور على ورث بسبب موت عايده مكنش اعرف ان روح ديدي عايش ف البيت هنا هوا جيه البيت في ذلك اليوم و معه صندوق عشان ياخد ای حاجه ذو قیمه معاه لو ملقاش فلوس انا فاکر کویس منظرہ کان زی منظر حرامی داخل یسرق المهم من غباءه قبل ما يطلع مصطفى سلم ترك الصندوق على الارض عند اول سلمه و بعد اما طلع كل السلالم عند اخر سلمه فوق انا كنت عايز عفرته

ف طلعت قولتله (بخ) هوا من الخضه وقع من على السلم كله و فضل يتدحرج لحد اما راسه خبطت في حرف الصندوق هايدي : وبعدين حصله ایه دیدی : انا شیلت مصطفی رمیته بره البیت ، كان تقيل زي بقره ليلي : هههههههههه ، بقي بخ تعمل کل ده هههههههه دیدی : ههههههه بس ولد سيبنى اكمل ، مصطفى اتجمع حوله الناس و جابوا الاسعاف ، انا قولت روح وراه شوف ایه حصلوا طلع الوقعه على حرف الصندوق كانت على مخه هايدي : متقولیش جاله شلل دیدی : ولد هایدی انت دکتور شاطر فعلا جاله شلل رباعي و يرقد حتى الآن ف مستشفی نجوان : بخ بتاعت دیدی مش ای بخ ، البخ القاضيه هههههههه كله ضحك حتى عايده بس ضحكتها كانت فيها زعل عايده : انا مكنتش اتمنی ان ده پحصله بس نال جزاءه ، مش متخیله انی حبیت و اتجوزت وحش زیه هایدی : خلاص یا طنط متزعلیش بصی روحی زوریه و قولیله بخ هههههههههه عايده ضحكت من قلبها و ديدي و الكل نجوان :و ايه اللي حصل ل خالد السلحدار

دیدی: نفس الکلام جیه حمار دور علی ورث بس المره ديه انا مش استناه يطلع سلم ههههههههه انا طلعله قولتله ولد خالد عايز ايه انت عايز ورث صح ، مياده قاله اهرب بس هوا قل ادبه ، ديدي اتعصب فضل يلف حوالين خالد لحد اما الحمدلله اتجنن و هوا الآن ف العباسيه عمال يقول : دريه هانم لف لف ، قطار توت توت ، بیب بیب بس ، هوا صحیح انا كنت ناوي عفرته بس مين قاله يقلل ادب مع مياده . نجوان : بصى اقسم بالله يستاهل و كمان بيقلل ادب ليلي : طب و فضل ديدي : لا فضل ده كنت عايز انتقم منه اشد انتقام لانه بعد موت راقيه ما جاش حتى جنازه ولا العزاء و كان بيضرب يوسف باستمرار کان شخص مستفز هایدی : دیدی انتی عماله تقولي كان كان هوا مات ديدي : اه مروان : معقول حضرتك موتيه ديدي : لأ انا ما موتوش ، شوفوا فضل بعد عزاء راقيه راح بعربيه يقابل واحده ، لأ و من وقاحته ركب الاتومبيل بتاعه و شغل اغنيه لأم كلثوم (و بيردد كوبليه الدنيا مفيش ابدا ابدا احلى من الحب) انا زعل اتضايق من كتر

مراقبه ظهرله بس ف الكرسي الخلفي للاوتوموبيل و قلت اقفل ام كلثوم و شغل قرآن فيه حاله وفاه لزوجتك قال فضل كفايه هيا هتفضل منكده عليا عیشتی حتی بعد اما ماتت و بعد اما قالت کده انتبه و نظر للخلف لاقاني جالسه على الكرسي الخلفي ، قولت له انت تربيه سيس ادب يوك تربيه فخر السلحدار صحيح ، فضل شايف حضرتنا و مبرق و قال حماتی و فجأه دخل ف عمود مات ليلي : الله اكبر يعني كده (فخر السلحدار دخل دار المسنين ومات فيها ، و مصطفى اتشل ببخ و خالد اتجنن ، و فضل مات) هایدی : یا دیدی یا عظمه نجوان : احنا كده ما فضلش غير اننا نجمع المعلومات بقى من اللي سمعناه و جدو بكره صاحبك بتاع السجل المدنى قال ايه مروان : يوم الاحد ان شاء الله شهادات الميلاد هتبقي معانا هایدی : کده ما فضلش غیر نعرف معلومات عن المحامي ، جاهزين يا بنات ليلي و نجوان بصوت

على : جاهزين .....يتبع .....

بعد اما دیدی حکت انتقامها قالت لیلی : حلو بقی مفيش نوم النهارده او نسحر للفجر ندور على احفاد المنسترلي النهارده الخميس معايا يا عصابتي الحلوه ولا ایه هههههه ردوا هایدی و نجوان ف نفس واحد : معاكى ههههههه ديدي : يستحيل الساعه ۱۰ کله نوم کله کله لیلی : دیدی عایزه احفادك ولا لأ ديدي : عايزه احفادي بس كده نوم بوظ نظام بوظ كله بوظ نجوان : ديدي حبيبتي احنا بنلم شمل العيله من تاني و العيله دايما اولويه و يومين مش هيفرقوا حاجه عندك هايدي بيجيلها نبتشياط و عمليات لأنها جراحه عظام كمان مش دكتور عاديه يعني كائن عايش على الكافيين ،وانا و بشرب تقريبا ٣ كوبيات قهوه يوميا عشان اعرف افوق و ليلي عايشه على النسكافيه يعنى دمنا ده

كافيين اصلا هههههه هايدي: ولكل قاعده استثناء يا دیدی و احنا نعمل عشان خاطرك ای حاجه دیدی: بس انت كده اتعب ولد انت وهوا ليلي : ولا يهمك يوم في سبيل ديدي ههههه ديدي: ولد بكاش انت وهوا وهوا خلاص هأسمح لكم بالسهر راقيه و مياده و عايده : واحنا هنعملكم المشروبات و هنشوفكم عايزين حاجه طول الليل ولا لأ مروان : انا طالع انام انا ملیش دعوه بیکم هههه تصبحوا علی خیر رد الكل : وانت من اهله و فعلا طلع مروان و ليلي: قالت هيا الساعه دلوقتي يجيلها كام ديدي : التاسعه مساءاً ليلي: هايدي اطلعي بسرعه خدي اسم المحامي بتاع احفاد ديدي بسرعه و نمرته من جدو قبل ما ينام هايدي: صحيح هجيبه جري نجوان : ليلي انتي سألتي ع الساعه ليه ، اوعي تكوني بتفكرى ف اللي بفكر فيه ليلي: طبعا مزاجنجي هههههههه نجوان : ده اساسی بسرعه کلمیها دیدی : مین مزمزانجی ولد ولیه کلمها نجوان: مزاجنجی یا دیدی ههههههه ، دیه کانت جارتنا من سننا ف اسكندريه اسمها تقى بس احنا مسمينها مزاجنجي

عشان كل دقيقه بمزاج كده ، هيا محاميه شاطره جدا تعرف محامین کتیر جدا جدا ف کل حته ولو ليها محامين صحابها كتير جدا ديدي: اه فهمت ، ليلي مزامزنجي رد عليك ليلي: ههه لسه ، الو مزاجنجي حب ايه الاخبار ، بقولك قاصداكي كده ف حاجه تخصنی ، بلاش رغی یا بت بقی اسمعی ، هملیکی اسم محامی و رقمه و عیزاکی تعرفیلی كل حاجه عنه ، لا يخربيت شطانك مش عريس لأ هههه حاجه تانيه تقي في التليفون : اول ما افتكرتي یا اختی مزاجنجی ههه بصی عشان انا اجدع منك هنجزلك الحوار ده وانا هاجي القاهره قريب هشعلقك مكان الساعه انتى واخواتك لما اشوفكوا لیلی : ههههه ماشی یا ستی شعلقینا براحتك اما تيجي ، بس متنسيش الحوار بتاع المحامي البت هایدی راحت تجیب اسمه هایدی : نزلت من علی السلم جرى وادت الكارت لليلي ليلي : جدو جاب الكارت منين ههه مش سهل انت والله يا جدو ، خد يا مزاجنجي الاسم " مراد الترك" تقى في التليفون:

اوعى يكون اللي ف دماغي " مراد الترك " اللي

رقمه ****** ده ليلي : يخرب عقلك هوا عرفتیه ازای تقی: لا ده حوار لوحده ده ، خدی بالك ده من اشطر محامین القاهره و غلس غلاسه یابای ، بس الصراحه مزززز و تنك ف نفسه اوعى تكوني يا بت واقعه ف مصيبه انتي واخواتك و بتدوري على محامي ليلي: لا مش مصيبه اعوذ بالله ، ده حوار عائلي كده ، مش هتيجي القاهره هبقي احكيلك معاكى الفيس بتاعه او اي حاجه عشان طابع الكارت منغير ايميل او اي حاجه تقي : عيب عليكي هبعتولك ، هروح انا دلوقتي عشان امي بتنادي علیا سلام یا حب لیلی : سلام هایدی ، نجوان ، دیدی ، عایده ، راقیه و میاده مستنین لیلی بفارغ الصبر تنهى المكالمه ديدى: مزمزانجي قول ايه ليلي: طلعت تعرف المحامي و هتبعتلي كل ما يتعلق " بمراد الترك " ده ديدي: مش سهل مزمزانجي ده هههههه كل الموجودين ضحكوا راقیه: و هنعمل ایه دلوقتی هایدی: مفیش هنستی تقى تبعت البروفايل او معلوماته و هندور فيها لحد اما نلاقي الاولاد بتاعكم عنده الا اذا كان بروفايله بتاع

الشغل ليلي : هيا تقى قالت انه غلس هايدي: يبقى البروفايل بتاع الشغل حتى جدو معرفش يطلع منه بمعلومه تقي بعتت البروفايل نجوان : هاه هنعرف نستفاد من البروفايل قاطعتهم عايده وقالت : یعنی ایه بروفایل و هتدوروا ازای علی ولادنا يا بنتي انتي و هيا دلوقتي اكيد المصالح الحكوميه قافله ديدي: لا تقل يا ليلي ، هايدي ابحث ف صندوق صح ليلي: الله ينور عليكي يا ديدي يا جامد هههه دیدی: دیدی افهم تکنولوجیا یواش يواش ههههههه هايدي : يا جماعه المحامي ده ف قمه الغلاسه قافل بروفايله و كاتب عليه الرسائل للعمل فقط و لحظه ده واخد دكتوراه ف القانون من امریکا نجوان : عشان کده شایف نفسه و غلس ليلي: ايه ده ده مززز فعلا ههههه يا بنت اللعيبه يا تقى مبتغلطش ديه ههههه هايدي: ولا غلطه ديدي: كل شويه مززز مززز ديدي مش افهم مززز يعنى ايه نجوان: يعني زي القمر ، و ليه حق يشوف نفسه الصراحه ههههههه ديدي: تربيه سيس ادب يوك خلی دیدی شوف صوره مراد ترك هایدی لفت

لديدي اللاب توب ، ديدي: حلو ، مش قمر مثل طلعت باشا هايدي: يا ديدي جيلك كان الحلوين كثر احنا جيلنا الحلوين قلائل هههههه ليلي: صح والله ههههه " ملامح مراد الترك شاب طول بعرض ملامحه عربيه بحته عيونه لونها عسلي ، عنده ذقن خفیفه" نجوان: تحسیه کویتی کده هههههه هایدی : كويتي يا هلا بالسعوديه هههههههه اجيبلك فيراري الحين هههههه ليلي : بس بقي بطلوا غلاسه هههههه ، احنا لازم نستعجل تقي تيجي تشوفلنا صرفه معاه ده هایدی :احنا نکلم تقی تانی هاتي التليفون يا ليلي الو بصي يا اسطا الحوار كبير محتاجينك معانا ف القاهره وراكي شغل ولا لأ محتاجينك ضروري عشان لازم نتصرف مع مراد الترك ده حرفيا بشكل سريع تقى في التليفون : اهدى خلاص هقدم السفريه بتاعه القضيه اللي المكتب مكلفني بيها ف القاهره و كنت لازم كده كده القاهره ف خلال يومين تمام هاجي بكره هحجز الفندق اونلاين اهوه و..... هايدي : قاطعتها مفيش الكلام ده و حطت ايديها على الموبايل و قالت

لديدي ينفع نقعدها معانا ولا لأ ديدي : اه ولد اعزمها تقعد معانا عادي هايدي: مش هتباتي غير عندنا ف القاهره علي الاقل نرجع الذكريات تقي : هههههه خلاص تمام هروح ابلغ امي و اجهز الشنط و انضم ليكم بكره و اكلم احمد اخويا يحجزلي القطر قبل ما يروح هايدي: تمام سلام يا قلبي تقي: سلام هايدي : يا عيال تقي جايه بكره ليلي : حلو نستقبلها بكره و نفرز المعلومات معاها و يوم السبت نظبط مقابله مع مراد الترك ده لو عرفنا و السبت نظبط مقابله مع مراد الترك ده لو عرفنا و معانا تقي و الاحد ناخد شهادات الميلاد بس كده كله جاهز ديدي : طالما كله جاهز اذهب كلوا للنوم دون نقاش الكل: ماشي ، تصبحي علي خير

.....يتبع.....

——— Part Break ———

يوم الجمعه البنات استقبلوا تقي ف المحطه و هما ف العربيه ، ليلي : وحياه الغاليين على قلبك يا مزاجنجي تجيبلنا معاد مع مراد الترك بكره تقي : ملقتیش غیری انا اللی اجیبلك میعاد ده بیطیق العما و ميطقنيش هايدي: يا دي الخيبه هببتي ايه تقى : ابدا يا ستى العبده لله بلا فخر كسبته ف قضيه و كنت الوحيده ف مصر كلها اللي علمت عليه هههههه نجوان : حلاوته هههههههه هنههبب ايه ليلي : احنا مكلمنهاش عن اهل البيت اللي هتسكن معانا فیه هایدی : پنهاری صح .. .. قبل اما هایدی تكمل ، سواق التاكسي : البيت اللي ادتوني عنوانه ده ربنا يجعل كلامنا خفيف لطيف عليهم يا رب البيت المسكون صح تقى : لحظه يا عمهم مسكون مين يا بت انتي وهيا لأ انا مش مرتاحه ما تنطقوا هایدی : هوا انتی ادتینی فرصه اتکلم حتی ، و بالنسبه للبيت يا اسطا ف هوا البيت اللي ربنا يجعل كلامك خفيف لطيف عليه تقي : نععععععم وانا اقول اتنقلتوا بسرعه ازاي عایشین مع عفاریت اقف علی جنب یا اسطا و

نزلى السواق وقف و تقى نزلت بسرعه ، هايدى : استسمحك يا اسطى تستنا دقايق و نزلت ليلي ورا تقي ليلي : اصبري يا اما لسان متبرى منك لو الحوار فيه خطر كنت هجيبك يا متخلفه تقي : وانا ايش عرفني مش يمكن العفاريت طالبني بالاسم ليلي : قاطعتها غباوه العفاريت هيطلبوكي ليه ليهم قضيه مرفوعه ف محكمه العفاريت مثلا ، اسمعي الحوار و بعدها احكمي تقي : اهري ليلي : حكت الحوار كله لتقي ، تقى بخضه : ايه ام الفيلم الهندي ده انتوا موعودين يا بنتي ، لأ و قرايبكم ليلي : تخيلي بقي المهم تحترمي ديدي جدا و باقي الامهات تكلميهم بأسلوب كويس دول قد مامتك کدہ عیب تقی: حاضر استرھا معانا والنبی یا رب ، هتعرفي تكلمي مراد و لأ ارزعه تليفون اجيبه على عينه ليلي : هههههههه ارزعيه انتي ويلا عشان سواق التاكسي تقي و ليلي ركبوا التاكسي تقي : معلش يا اسطا هتنزلنا جنب البيت بسم الله الحفيظ لانه البيت اللي جنبه معلش زولناك ،

هايدى كانت هتعترض بس تقي بصتلها سواق

التاكسي : انا استغربت و قلت الحوار فيه غلط تقي: معلش يا اسطا احنا جداد ف المنطقه ربنا يفتحها عليك السواق: علينا وعليكي يا استاذه سواق التاكسي نزل البنات ف البيت اللي جنب فيلا المنسترلي تقي : حد يشيل الشنطه يعني واكلين دماغی تعالی و بتاع نخلی شویه ذوق و ادب هایدی: وانتى يا اختى حد قالك تقولى للسواق انه ينزلنا العماره اللي جنب الفيلا تقي : نفسي اعرف بقيتي دكتوره ازاى ههه بصى فيه حاجتين ياما الناس هتخاف منك انك ساكنه ف الفيلا ، ياأما هيشكوا ان الفيلا مفيهاش و حد يفكر يسرق الفيلا و يقتلكم او يلاقوا العفاريت ف يطلع بقى اشاعات خلينا ف السليم ليلي: ههههههه شغل المحقق كونان بس تمام معاكى حق هاتى الشنطه البنات وصلوا قدام البيت ولسا هيخبطوا ديدي فتحت الباب : مزمزانجي ، عامل ايه ولد ادخل نورت القاهره تقي : الله ينور بحضرتك ...ام ...منوره بأهلها و نورك ليلي: هههههههههههه الله ينور بحضرتك معلش يا ديدي

اول مرہ تتعامل مع اشباح هیا تقی : هیا دیه دیدی

٬٬٬ ام ٬٬٬ اسفه والله ما اقصد اصل حضرتك قمر و ميبانش ان حضرتك عففف ليلي : شبح قصدها ان حضرتك احلى شبح ف الكوكب ديدي : مزمزنجي ، من كرم اخلاقك ولد ادخل مدامات السلحدار، مزمزانجي حضر استقبل ضيف تعال تقي : الله اکبر ، ازی حضراتکم عایده و راقیه و میاده : هههههه میاده: ازیك یا بنتی عامله ایه ، تقی : انا بخیر یا طنط ، تسلمي عايده : انا جهزتلك السفره اكيد جعانه تقي : الله ده انا ميته من الجوع والله راقيه : بالهنا ، وانا ظبطت اوضه ليلي عشان تنامي عندها ف الاوضه و نجوان و هایدی پناموا ف اوضهم عشان حرفيا لقيت اوضه هايدي فيها هيكل عظمى ف اتخضيت و اوضه نجوان مكتب ومناقل ف كل حته نجوان : طب وليه الفضايح هههههههههه میاده : یلا یا تقی عشان تاکلی و تنامی عشان ترتاحي تقي : الله و انا اللي كنت خايفه منكم طب وربنا حسيتكم اهلى ليلى : مش قولتلك ههههههههه تقي : هنفذ كلام الطنطات و بليل نتفاهم بليل جيه الساعه بقت ٦ بليل وتقى لسا

قايمه من النوم و نازله على السلم ديدي: كل ده نوم ، ایه ده نوم اهل کهف لا دیدی یکره عدم نظام والله لولا ان انت جاى من السفر و ليلى اقنع حضراتنا انك تعبان كان زمان ليا اجراء تاني تقي : حقك عليا وربنا كنت مقتوله هيا الساعه كام دلوقتي ديدي طلعت الساعه بتاعتها من حيب الفستان و قالت: الساعه الان السادسه مساءاً تقي : كاااااام هاتولي التليفون عشان اكلم مراد الترك بسرعه ده تنك و بيقفل المكتب ٣٠:٦ ليلي جريت جابتلها التليفون تقى على التليفون : الو الاستاذ مراد الترك موجود ، يعني ايه مش بنستقبل مكلمات ولا استفسارات قانونيه الساعه ٦ ، انت فاكرني زبونه اسمع قوله الاستاذه تقي العلي المحاميه عايزاه ف حاجه مهمه جدا ، اوكيه انا مستنيه على الخط اهوه مراد الترك : الو مين معايا و تقى العلى مين و عيزاني ف ايه عشان معنديش وقت تقى : تقى العلى اللي كسبتك ف قضيه مزارع شبراويشي مراد الترك : هوا انتي عايزه ايه بقي ٬٬٬٬ وقبل ما يكمل تقى :

بقولك ایه اتكلم كوپس معایا ده اولا ، ثانیا انا عایزه

اتكلم معاك ف قضيه مهمه تخص الموكلين بتوعك و الموكلين بتوعك ، مراد الترك : موكلين ايه وضحي تقي : الموكلين امجد السلحدار و يوسف السلحدار و منير السلحدار موكليني عايزين نتفاوض معاهم والا هناخد اجراء قانوني ضدهم ، واخر كلام يا نقابلك بكره عشان نتكلم و نتفاوض يا نودي الورق للمحكمه مراد الترك : اصبري بس اولا بكره انا عندي مواعيد كتير جدا ، ثانيا قضيه ايه اللي انتوا هترفعوها من فضلك وضحى تقى : ايوه اتظبط معايا ف الكلام ، القضيه هتبقي احتيال بسبب البيت اللي مأجرينه لموكليني مراد الترك : انا قولتلهم ميأجروش البيت الفقر ده ، من فضلك متوديش حاجه للمحكمه وانا هحاول اظبط جدول مواعيد بكره ، ممكن لحظه معايا ع التليفون تقي : خد وقتك ليلي : ايه اللي حصل تقي و هيا حاطه ايدها على السماعه : الواد جاب ناعم اصبري مراد الترك : ممكن بكره نتقابل ف مكتبي انا و انتي و موكلينك الساعه ٣ العصر ، بس محدش يروح للمحكمه قبل ما نتناقش من فضلك تقى : تمام ان

شاء الساعه ٣ العصر هنكون عندك ابعت العنوان على الواتس مراد : تمام ، اشوفكم ان شاء الله ، مع السلامه تقى : سلام ، يخربيت ام التناكه ليلى : انتى قصفتي جبهته و قضيه ايه اللي هنرفعها تقي : ديه الطريقه الوحيده عشان تقابلوه ولا الغي المقابله هايدي : لأ و النبي ههههه احنا مصدقنا تقي : اشمعنى الموكلين دول لما دخلت فيه شمال اتكلم كويس انا مش فاهمه حاجه ليلي : ولا انا هههههه بس كنتى جامده تقى : عيب عليكى هههههههه بقولك يا جدو مروان ، صاحبك هيجيب الورق الرسمى امتى مروان : بكره الساعه ١١ كده هقابله واخد منه الورق واجى البيت تقى : حلو عشان ابص ف الورق قبل ما نروح لمراد ده و بالمناسبه احنا هنروح ٣ العصر بكره خليكم جاهزين يا بنات هايدي ، لیلی ، نجوان بکرہ لازم تیجوا معایا تحت ای ظرف هایدی : مش هروح المستشفی بکره و هاخد اجازه و نجوان : و انا شرحه ليلي : جاينلك يا مراد يا ترك

——— Part Break ———

يوم السبت الصبح مروان الاسيوطي نزل بدري السجل المدني و فعلا جاب الورق بتاع السجل المدني بتاع منير و امجد و يوسف الساعه واحده و كل واحده من البنات راحت الشغل بتاعها حرفيا و خدت اجازه و ليلي اكيد كلمت مكتب الترجمه انها اتأخر ترجمه الكتاب بتاعها شويه ، تقي كمان خلصت وراها و الساعه واحده ونص تقي : جدو مروان من فضلك ممكن تديني الورق بتاع احفاد طنط دريه ديدي : قولي مزمزانجي ديدي زي باقي بنات تقي : حاضر عنيا بس الورق فين الاول اراجعه مروان : حاضر يا بنتي انا مجهزلك الورق علي تربيزه السفره تقي : عظيم وراحت تقي جابت الورق

وقعدت تتفحص فيه و مره واحده تقى قالت بصوت عالى : ايه ده كله اتجمع عليها ، ليلي : فيه ايه ، ايه اللي حصل تقي : احفاد ديدي كلهم جم مصر اكتر من مره ده حتى التوكيل اللي عملوه لتأجير البيت كان من قبل تأجيركم للبيت بأيام و مراد اكيد ورا الموضوع لانه المحامي بتاعهم ، مراد يا الترك ده انت هتشوف منى ايام ، اصبر عليا بس هایدی: یعنی کانوا موجودین فعلا !!! ، و لیه طیب الوسيط كان عم سيد السمسار و المحامي و هما مظهروش ف الخلفيه ليه ، الموضوع فيه لغز ، بصى وريني صور البطايق كده ندور عليهم من على الفيس و ... تقى قاطعتها و قالت : الموضوع مش محتاج سيبوني اتصرف بس تعملوا اللي هقوله بالحرف نجوان : تمام عايده قالت : بلهفه طيب فيه احتمال نشوف اولادنا یا تقی و راحت مدمعه تقی : ثقی فیا بس یا طنط انا هخلی ال ۳ بما فیهم مراد ده البيت هنا ديدي: وانا هيتصرف معاهم بس انت جيبهم ولد تقي : من عنيا يا ديدي متقلقيش ، دلوقتي لازم نجهز يلا يا بنات ورايا على الاوض لازم

نبقى اخر شياكه عشان ندخل على مراد الترك بقلب جامد كده . البنات فعلا دخلوا الاوض و كل واحده فيهم خرجت زي القمر ، تقى لما لقت ليلي جهزت قالتلها : بس اخرجي ده استنيني تحت و اتأكدي ان اخواتك خلصوا لحد اما اجهز . ليلي خرجت من الاوضه و فعلا كله استنى تقى تحت تقى خرجت لابسه بدله كحلى مناسب للون عينها بالظبط و شعرها الاسود الطويل سابته مفرود و حطت میکب خفیف و نزلت ، تقی : پلا یا بنات الساعه ٣٠:٢ ، الاوبر فاضله ٥ دقايق و يوصل يا دوب نستناه قدام العماره اللي جنب البيت . ديدي: امان يا ربى ، ماشاء الله قمرات الله يحفظكم ، ولد انت و هوا خد بالك من نفسك ليلي : حاضر يا احلى ديدي البنات خرجوا من البيت كل واحده فيهم احلى من التانيه و ركبوا الاوبر و وصلوا مكتب مراد كانت الساعه ٣ بالظبط سكرتير مكتب مراد باصص ف الورق اللي قدامه ، تقي : مساء الخير ممكن تقول للاستاذ مراد المحاميه تقى العلى و موكلينها وصلوا لان فيه ميعاد بيننا و بين الاستاذ

مراد السكرتير بص للساعه و رفع السماعه و قال: مراد بيه الاستاذه تقي العلى وموكيلينها و قفل التليفون . مراد خرج يستقبل تقي و البنات السكرتير رفع عينه فجأه وقال : الله اكبر هوا فيه كده تقي و مراد في نفس الوقت : هوا ايه اللي فيه كده مراد : انا اسف هوا اتجنن باين عليه السكرتير : انا اسف والله مش قاصدي ده ده .... تقي: خلاص مفیش مشکله مراد بیه لو سمحت لازم نناقش الموضوع اللي جينا عشانه ، (تقي ، كانت مفهماهم انه يسيبوها هيا اللي تتكلم و لو سأل حد فيهم يردوا على القد) مراد : انا اسف على اللي حصل بره مره تانی ، و سعید ان حضراتکم قبلتوا تتناقشوا قبل ما تروحوا المحكمه تقى : اعتذارك مقبول ده اولا ، ثانيا انا كنت هروح المحكمه على طول ، لكن موكليني طلبوا النقاش الاول مراد: عارف انك مش بتحبى النقاشات الكتير واسهل حاجه عندك تروحي المحكمه ، يا ريت تقولوا الاتهام اللي ناويين تقدموه ضد موكليني تقى : اللي فيه عيب مش بيبطلوا نقول ایه بقی مراد : قصدك ایه لیلی : ممكن تهدوا

انتوا الاتنين فيه قضيه و بنناقشها مراد : اتفضلي اتكلمي يا استاذہ تقى تقى: بص بقى يا استاذ مراد البيت اللي موكلين حضرتك مأجره لموكليني كله تلفيات بالهبل و محتاجين موكلينك و حضرتك تعينوا التلفيات و تدفعوا تعويضات ماديه عن الضرر مراد: تلفيات بس اللي موجوده ف البيت تقى : قصدك ايه ببس ديه ، هوا فيه حاجه غير التلفيات مراد: لأ لأ طبعا ، و اروح ليه و موكليني يروحوا ليه ما انا ابعت لموكليني و حضراتكم تقدروا قيمه التلفيات ديه و تشرفوني مره تانيه و تاخدوا الفلوس و ننهى الموضوع تقى : ايه الاسلوب ده .... قاطعتها نجوان و قالت: هوا انت حضرتك شایفنا شحاتین مثلا او میتین علی قرش ولا طماعین و جایین نتبلی علی حضرتك و نبتذك انا مهندسه محترمه و اختى دیه دکتوره و التانیه مترجمه ، احنا غلطانين اننا مسمعناش كلامك يا استاذه تقي و روحنا المحكمه على طول مراد: لا لا لا انا مش قصدي حاجه ، الالفاظ خانتني .... قاطعته

هايدي وقالت: مفيش كلام بينا يا استاذ احنا

غلطانين اننا جينا اصلا مراد : لحظه ارجوكم ، انا اسف واللي يرضيكم انا تحت امركم ، ده كان قصدی ، بأی شکل انا مع حضراتکم بس ننهی الموضوع بدون مشاكل من فضلكم تقى :ولحظه احاول اقنعهم بده تقى خدت البنات لأبعد مكان ف المكتب و كلمتهم بصوت واطي و قالت : سيبولي الطلعه دیه ده انا هسلمهم لدیدی بما فیهم مراد بس المهم نقول لديدي على مراد تظبطه لما يجي تقى خدتهم و وقفت قدام مكتب مراد وقالت : شوف يا استاذ مراد انا اقنعتهم بالعافيه ان حضرتك و موكلينك تشرفونا ف البيت و تقدروا قيمه التلفيات اللي علي اساسها حسب العقد مكنتش مذكوره فيه زي السقف اللي بايظ و العفش المكسر و طالع بره و هكذا و نغير قيمه الايجار للأقل مراد: للاقل ده اقل سعر لأيجار فيلا زي ديه تقي : والله انا ده مش مشكلتي العقد كاتب ان كل حاجه ف البيت بيما فيها العفش سليم ف مش مشكلتنا الحقيقه و متنساش ان موكلينك هما اللى حاطين قيمه الايجار مش موكليني خالص

مراد: تمام ، بس هوا مفیش حل تانی غیر اننا نروح البيت ليلي :تاني ، انا قولت يلا ع المحكمه بكره مراد: خلاص خلاص اتفقنا ، تحبوا نيجي نعاين المشاكل بتاعت البيت امتى نجوان : بكره الساعه ٥ المغرب ، لاننا هنكون رجعنا من الشغل و مفيش ميعاد تاني هنحدده مراد : تمام اتفقنا تقى : احنا هنمشي دلوقتي عشان ورانا اشغال ، پلا يا حضرات وآه حاول تحسن اسلوبك مع الناس شويه تقى خدت البنات و مشيوا و مراد وشه كان احمر و هيفرقع من الغيظ مراد خبطت بأيده على المكتب بقوه و كلم السكرتير : انت يا ابنى انت متوصليش مكلمات ولا تدخلي حد لمده نص ساعه . و خد الموبايل بتاعه و اتصل برقم و بدأ تكلم : الو يا يوسف اسمعنی انا حاولت اتصل بأخواتك و محدش رد و الحمد لله انكم ف مصر فاكر الفيلا الفقر بتاعه العفاريت ....(وبدأ يحكى كل اللي حصل معاه ف مقابلته مع البنات و تقى و بعد اما خلص قال) : بص لازم تحضروا بكره معايا بأي شكل دول مخابيل و معاهم محاميه اجن منهم انا عارفها لازم

نروح ع الساعه ٥ مفيش حل تاني يوسف : اللي خفنا منه حصل ، المهم محدش فيهم جاب سيره العفاريت يبقي احنا كده ف الامان وديه اشاعات مراد : باین کده بأی طریقه تیجوا معایا بکره انتوا ال٣ يوسف: تمام متقلقش انا هتصرف ، اقفل انتا دلوقتی وانا هکلم امجد و منیر ، سلام مراد: سلام فی الجانب الاخر ، البنات في الطريق كانوا ميتين من الضحك لحد اما وصلوا البيت ديدي و الامهات و مران كانوا مستنينهم ، ديدي اول لما شافتهم : حصل ایه ولد طمن حظرتنا تقی : جایین بکره الساعه ٥ المغرب و معاهم مراد الترك ليلي : ده قلیل الذوق ، عشان خاطری یا دیدی ، ربی مراد الترك ده ديدي : زعل بنات حفيدات ديدي ، يومه اكثر صعوبه من يوم ولادته ، اصبر ولد ديدي خد حق انت و الباقي نجوان : ربنا يخليكي لينا يا رب مياده : يا فرج الله هنشوف عيالنا بعد سنين و دمعت ، شکرا یا بنات اوی و شکرا یا تقی انا مش عارفهم بجد اقولكم ايه تقى : العفو على ايه انتوا تأمروا و احنا ننفذ دیدی : ولد میاده انا خلی الاحفاد

——— Part Break ———

" حابه اعتذر عن التأخير ← جالي اوميكرون ←يا دوب اتحسنت بدأت اكتب ←اسفه اوي " حينبدأ في الفصل: يوم الاحد من اول النهار الامهات كانوا ف قمه الحماس أخيرا هيشوفوا عيالهم بعد سنين. كله بيوضب البيت مستنين ، ديدي كان شاغل تفكيرها طول النهار هل امجد و منير و يوسف ورثوا شر فخر السلحدار ولا طيبه طلعت المنسترلي و فجأه ديدي جاتلها فكره بيها تعرف هل احفادها يستحقوا الورث اللي محدش يعرف مكانه غيرها ولا لأ ، الساعه جت ٤٠٠٣ المغرب تقي قالت لديدي و الامهات: ديدي احنا لازم نوهمهم ان فيه تلف ف

البيت قبل اما يدخلوا ديدي: متخافش ولد مزمازنجي ديدي ، اقدر اوهمهم بتلف البيت ، مثلا بص على الجنينه من الشباك مزمازنجي انت و بنات البنات بصوا على الشباك لقوا الجنينه اللي كانت مليانه ورد مفيهاش ورده واحده حتي و مدخل البياض بتاء البيت مقشر ليلي : الله ينور يا ديدي انا قولتلك التلفيات اللي قولنالهم عليها ديدي: متقلقش ولد ليلي كله شئ هيكون مظبوط في ميعاده مياده نازله على السلم جرى : بتقول وصولوا دیدی : زی ما فهمت الکل کله استخبی انا هستقبلهم و بعد 10 دقائق كل ام اخرج واحده ورا التانيه و البنات شوف ايه حصل هما و مروان من سلم فوق بشويش ، تمام كله قال : تمام ⇒ قدام البيت : امجد و منير و يوسف و مراد امجد : البيت فعلا من بره شكله يقرف ، اذا كان شكله كده من بره جوا هيبقي منظره ايه منير : معاك حق كان لازم حد فينا يشوف منظر البيت قبل اما نأجره يوسف: نشوف مين ياعم انت ناسي ان عمتك محذرانا الف مره من البيت ده منير: انت مصدق حوار العفاريت

ده انت كمان ، طب ما احنا اهوه قدام البيت متسخطناش ولا حصلنا الهوا أمجد : معاك حق واضح ان عمتك بتهول ، مراد قول لمامتك ألفت هانم السلحدار اننا متسخطناش اهوه هههههه مراد: اقسم بالله لو عرفت اننا هنا تموت فيها انا جايبكم من وراها زي ما اتفقنا يوسف: عيب عليك يا عم صوره بقى للذكري مع بيت الاشباح هههههه " كله وقف يضحك و فعلا خدوا صوره للذكري قبل اما يضربوا الجرس " " و ضربوا الجرس فعلا" ديدي حطت على راسها طرحه سودا و حاولت بكل الطرق متبينش وشها لما فتحت الباب ، فتحت الباب و الاربعه دخلوا جوا البيت و قفلت الباب وراهم " السقف كانت بينقط و عفش البيت طالع و فيه ريحه وحشه طالعه " منير قال : الريحه زي الزفت فعلا و التلفيات موجوده فجأه البيت اتحول و حاله البيت رجعت كويسه جدا الولاد ال 4 تنحوا و فضلوا مبرقين مراد : حضرتك مين حضرتك عف عف عف عف....ريت صح ديدي لفتله و الطرحه السودا اتشالت و قالتله : شبح حيوان حلوف يوسف :

حضرتك رئيسه الاشباح هنا انا مش خايف قالتله دیدی : طبعا انت مش افتکرنی حلوف انت کنت صغير ، لما حظرتنا مات يوسف: هطط...لعي مين یعنی ، واحده شیك و جمیی..له ماتت هنا و خلاص أمجد : اسكت يا زفت هنروح ف داهيه ديه..... " وقبل اما امجد يكمل كلامه الامهات خرجوا واحده ورا التانيه " يوسف قال ماما و اغم عليه منير : فوق يا يوسف احنا اكيد ف عالم اللاوعي قوووم أمجد : اعوذ بالله من الشيطان الرجيم ، هات ايدك يا مراد قول ورايا لا اله الا الله مراد مسك ايد امجد و فضلوا يقولوا : لا اله الا الله ليلي جابت مايه و حدفتها على يوسف يوسف فاق وفضل يقول : ديه معاهم معاهم مراد : طلعتوا انتوا كمان اشباح امجد : اهربوا من الباب بسرعه بسرعه ديدي: هوا ايه الايمان نزل على قلب كله فجأه وانت حيوان فاكر نفسك اعرف اخرج من البيت من غير ديدي ما يكون عايز ، لا زاكم الله راقيه : اهدوا يا ولاد مش کده امجد : نهدی ایه نشوف اموات و تقولیلی

نهدی دیدی : حلوف اهدی انت فاکر دیدی الوحید

آمجد : فاکرك یا ستی فاکرك دیدی : فاکر دیدی و تتكلم معاها بأسلوب ده حيوان تربيه سيس ، ادب يوووك "وفجأه امجد لقي نفسه مربوط ف السقف و متعلق " عايده: عشان خاطري نزليه ارجوكي منير : اثبت يا امجد نزليه ارجوكي و هعملك كل اللي انتی عیزاه ، انا اسف ارجوکی دیدی : هنزل حلوف تاني و انت كدا كدا هتعمل اللي ديدي عايزه ، بس حلوف امجد اعتذر أمجد : اسف يا آنا دريه يوسف : مین جدتنا دریه "و اغم علیه تانی " دیدی :قوم حلوف " وحدفت على يوسف مايه " ديدى : صحيح مين حلوف مراد ، تقرب لاحفاد سلحدار ايه مراد : انا الحفيد الرابع ابن ألفت السلحدار ديدى : لسه ألفت عيان بالقلب مراد : اه انتي تعرفي ... اقصد حضرتك تعرفي امي ديدي : طبعاً ، انا اللي هرب 3 حلوفات دول مع ألفت ل لندن قبل ما امهاتهم موت يوسف : انتي السبب ، انتي مروان " طلع يجري وقف قدام يوسف " و قال لديدي : لو سمحتى يا خالتوا معلش هما مصدومين و بالنسبه

ليوسف ف انا اسف بالنيابه عنه هوا مصدوم ديدي

: انت مش اتأسف مروان ، هوا حلوف يوسف مش اعرف حاجه ، حلوف انتوا ال 4 هات علبه منير : يعنى ايه علبه مش فاهم هايدي: يعنى الموبايل "علبه يعنى الموبايل " أمجد : جدتك عارفه الموبايل هههههههه مراد : انت يتضحك يا امحد امجد : اعمل ایه انا طیب هههههههههه دیدی : اخرس حيوان وقف ضحك ، كله سلم علبات و صنادیق لو معاك ل لیلي ، و مفیش خروج بره فیلا نهائياً ، طلعتوا ابناء سلحدار ، بالرغم من أن حلوف یوسف : لون عینه ازرق و شعره اسود و ملامح زی طلعت باشا ، و حلوف منير عينه خضراء مثلنا و شعره بني نفسنا و حلوف امجد نفس ملامحنا و شنب طلعت باشا بس انتوا احفاد سلحدار يوسف: متكلمنيش منفضلك امجد: هههههههه الحمد لله خدت من طالعت باشا شنبه هههههه مراد : هوا معلش مفیش خروج یعنی ایه ، انا عندی موکلین منیر: و انا عندی مرضی امجد : و انا عندی شرکه هندسه لازم اراقب موظفینها پوسف: لسه ورایا

بحث بعمله لو مش هضایقك یعنی یا دریه هانم

تبقى تخليني اكمل البحث ف البيت لو تكرمتي دیدی : انت ولد مراد خلی تقی نائب عندك ف شغل و هيا راقب شغل و عشان الفت انا خلي معاك علبه كلم امك ساعه ف اليوم ، اما زفت امجد نجوان اشتغل عندك و راقب شغلك ، و حیوان منیر هایدی راقب مکانه و پوسف راقیه دخله مكتبه طلعت باشا اعمل بحثه هایدی : منیر انت تخصص ایه معلش منیر : اطفال هایدی : انا عظام دیدی مینفعش اخد مکانه نجوان : وانت یا عم امجد مهندس ایه بالظبط امجد : عم امجد انا مهندس بترول نجوان : وانا كمان منفعش يوسف : وانتی کمان یا لیلی مینفعش تساعدینی ما هیا كوسه بقى راقيه : يوسف يا حبيبي اهدا شويه پوسف: حاضر دیدی: نجوان خد ورق کل پوم من شرکه امجد و هاته و امجد کلم شرکه عشان ادیك ورق ، اما منیر خد اجازه طویله و مراد عین تقی نائب شركته مراد: مستحيل اعمل كده ديدي: مفيش خروج انتوا 4 بره البيت سلحدارات مراد قال لتقى : عندك طابعه ليلى قالت : عندى مراد قال :

هكتب انك هعينك نائب و امضى على الورقه و اكلم السكرتير. و امرى لله اللي مطمني ان مصالح الناس بتهمك اكتر من مصلحتك يا تقى تقى : استاذه تقى من فضلك قرب عليها مراد بصوت واطي و قالها : هنفخك بس اصبري عليا نفذوا كلام ديدي " امجد كلم المكتب و عمل توكيل لنجوان بالاداره و كمان مراد عين تقى النائب بتاعه ، و منير خد اجازه طویله . " دیدی جابت هدوم و حدفتها للولاد : كله البس هدوم خدم ، امجد اعمل تنظيف هوا و مراد ، منير اعمل جنينه ، يوسف حلوف اعمل غسيل للسلحدارات وتنظيف مكتبه امجد: انا مهندس محترم و شركتي واخده الايزو و الاولى ف الشرق الاوسط ابقى خدام ديدى : انت قول حاضر او اعلقك تاني في سقف امجد : ابدأ منين يلا يا مراد مراد : الهدوم ريحتها وحشه اوي يوسف : اه بتاعت مين الهدوم ديه ديدي : خدم سابقين في فيلا منير : میتین صح دیدی : اه لیلی : دیدی واحنا هنعمل ایه ديدي : انتوا ارتاحوا و خلوا بالكم من جدو مروان يوسف : اشمعني ديدي : كيف انا ، مزاج أنا منير :

——— Part Break ———

كلهم راحوا البدروم مع ليلي ليلي :صحيح يا يوسف انت بتعمل بحث ف ايه يوسف : ملكيش دعوه انا بعمل ايه وشغلي ايه مش كفايه انك واقفه مع دريه المنسترلي ، الست اللي خادتني من امي بكل قسوه و قالتلي هسفرك و انا كان عندي ٣ سنين و سببتلي صدمه مكنتش عارف انطق

بسبب موت امى منير :اهدا يا يوسف احنا قولنا ايه و ليلي مالها بس باللي حصل زمان يوسف: انت ناسي حصل ايه ولا افكرك منير : لا منستش و فاكر كل حاجه يا حبيبي " وخد منير يوسف ف حضنه بعد اما عين يوسف دمعت " مراد :احنا سوا مهما حصل يا چو ، من فضلك يا انسه ليلي اطلعي و سبينا مش كفايه انكم جبتونا هنا انتوا و تقى ليلي "و عنيها بتدمع ": انا هقول حاجه بس ديدي كانت مهرباكم من اللي حصل بين ابهاتكم و امهاتكم و مكنتش عايزه انكم تبقوا موجودين ف النص ، و ممكن تسألوها علي اللي حصل بالظبط ، و تاني حاجه مطلعوش غلبكم فينا احنا ملناش دعوه ، محدش فيكم كلف خاطره يسأل احنا مين بالنسبالكم و جيبناكم هنا ليه حتى " سابتهم ليلي و طلعت فوق جرى ف اوضتها و هيا بتبكي " منير : انت ایه اللی عملته ده یا پوسف ، و هیا عندها حق بالظبط احنا لا فكرنا مين البنات دول وجدهم ولا حكايتهم ايه ، و ليلي ملهاش علاقه بدريه هانم و اللي عملته زمان مراد : معاك حق ، كله من تقي

اللي جابتنا هنا ده انا هنفخها " سمعوا صوت خبط علي الباب " يوسف مسح دموعه وقال : مين راقيه : انا يا ولاد ممكن تدخلوني امجد فتح الباب وقال : نعم خير دريه هانم طالبه منك نعمل حاجات زي اما سفرتونا زمان بالغصب مع عمتى انا سمعت كل حاجه وقتها وقولتلهم ، ليه عملتوا كده انتوا عمركم ما حبتونا للاسف لا انتوا ولا ابهاتنا راقيه : لا يا امجد احنا محبناش ف الدنيا قدكم انت عارف احنا ليه هربناكم و لجأنا لأمنا ، لأننا كنا عيزين نتأكد من حقيقه ابهاتكم البشعه قبل اما نظلمهم و قبل اما اروح لماما و اخواتی سمعت جدکم فخر السلحدار كان عايز يحطكم ف دار ايتام و مصطفى يدبر انكم تهتوا ف الشارع لما يرجع البيت ، و ماما للاسف بعد اما موتنا عينت محقق خاص واكتشفت ان احنا موتنا بالتخطيط من ابهاتكم للاسف و للاسف الكلام ده مثبوت بالورق مع ماما ، و خليتنا نشوفه امجد : انتي بتهزري صح و ايه اللي يخلينا نعرف ان الكلام ده صح راقيه : هخلي مياده تجيب الورق و عليه امضاء ابهاتكم للاسف من

اوضه ماما و نتجمع بليل و ف قصر السلحدار لو مبعتهوش فیه کرسی علیه علی دراعه رمز اسد ، لفوا الاسد هتلاقوا جواها ورق دار الايتام جدكم كان مخبيه هناك ، محدش حبكم قدنا ف الدنيا كلها ولا حد هيحبكم زينا " خرجت راقيه من الباب " منير : معقول يكون ده بجد ، امجد انت فاكر جدك فخر كان بيعاملنا ازاي ، كل اما يشوفنا يضربنا ويقلل مننا و يخلينا ناكل كل واحد فينا ف حته زي الحيوانات اللي كل واحد منهم من فصيله امجد: فاکر اکید انا کان عندی ۸ سنین وقتها و متأکد ان طنط راقيه بتقول الحقيقه احنا هنجيب الورقه ازاي بتاعه التبني عشان نشيل احساس الزعل من اهمهاتنا و نتأكد انهم مظلومين ازاي و احنا محبوسين هنا

مراد: مفيش غيرها حد من البنات يتكلم معانا فيديو و يروح القصر الحمدلله امي مبعتهوش، و احنا نقول لهم علي الكرسي منير: صح بس مين هيجازف،الحمد لله طنط ألفت مغيرتش حاجه لما

روحت القصر اخر مره امجد : انا هكلم نجوان بموجب العقد تقدر تجيبلي ورق من كل مكان و هطلب منها الطلب ده معتقدش هترفض "مياده خبطت على الباب " ، وقالت : افتح يا منير انا ماما منير فتح الباب: نعم خير مياده: اتفضل يا ابني الورق اللي اهلكم مضيينه و ورق المحقق كله والصور انا اسفه يا ولاد انها ديه حقيقه ابهاتكم بس للاسف مفيش حاجه بأيدي اعملها "و ادتلهم الورق و مشیت" امجد طلع و نادی علی نجوان بأعلی صوته نجوان : ایه یا عم مالك ، ما براحه و لا انت شوفت حاجه غريبه ، اهدا على نفسك شويه امجد: بصى انا مبحبش طوله اللسان انا كنت عايزك ف حاجه مهمه ، هتساعدینی ولاایه نجوان : انجز امجد : انجز ، ماشي كنت عايزك تجيبي حاجه مهمه من قصر السلحدار نجوان : يخربيتك ملقتش غيري مش هتحرك من هنا انت عايز ديدي تقتلني و بعدين انا هقع بلساني لا ياعم مقدرش امجد: مين يقدر فيكم نجوان : بص ليلي حالفه متعبر حد فیکم ، و تقی مش طایقه مراد ،یبقی مفیش غیرها

هايدي بس بلاش النفخه الكدابه بتاعتك بدل ما هتنفخك و هايدي على فكره احسن حد تعمل كده لأنها نبطشيه النهارده و ديدي مش هتسآلها بتعمل ايه ولا رايحه فين امجد : هايل قوليلها بقي او اقولك هخلى منير يقولها نجوان : ما تقولها انتا لو قولت لحد غيرك هقولها انك بتعمل فيها مقلب امجد : ده انتی غلسه ، نادی علیها طیب منغیر من آنا دریه تاخد بالها ماشی نجوان : اتفقنا " نجوان راحت و نادت هایدی براحه و لقت امجد مستنیها ورا الستاره " هايدي : هههههه نعم يا عم طقيه الاخفاء امجد :هس يخربيتك ، عايزك ف خدمه هايدي: فيه ايه قول امجد : عايزك تجيبي حاجه من بیت السلحدار ضروری والله الموضوع ده هیقف عليه حاجات كتير بالنسبالنا هايدي: هوا الموضوع خطر بس هحاول وربنا يستر اعمل ايه " امجد حكالها تعمل ايه بالظبط " هايدي: تمام هروح البيت الساعه ٥ انا فاضيه من ٥ ل ٧ و هكلمكم فيديو وقتها على موبايل مراد انا خلاص اخدت رقمه و ربنا يستر امجد: ان شاء الله خير هايدي: ديدي جايه

امجد : هجري انا على البدروم الساعه جت ٥ و كلمت هايدي تليفون فيديو مراد و قالت : مراد انا فتحت الباب اروح فين امجد : هايدي بصي امشي على طول هتلاقي اوضه المكتب ف الوش مفتاحها على شكل نجمه افتحى الباب هتلاقي المكتب ف الوش هايدي : اه فتحت الباب اهوه و المكتب ف الوش شايفينه امجد : ايوه الكرسي بتاع المكتب الدراع بتاعه اليمين على شكل اسد لفيه كده هايدي لفت الاسد ولقت ورق وقالت: اه ده ورق تبني باسمكم انتوا التلاته مراد قال : هاتيه و دوري على اي ورق تاني يخصنا ف المكتب هاتيه وتعالى ، ماما قالت المكتب ده مكنش حد بيدخله غير جدى هايدي : تمام انا هرجع البيت النهارده على ١١ ابقوا صاحیین عشان ادیکم الورق و مفاتیح البیت امجد : تمام متقلقيش قفلوا مع بعض يوسف : معقول ماما تكون معاها حق و ابهاتنا مجرمين زي ما قالت مراد : هوا لحد دلوقتي كلام امك صح يا يوسف امجد : انت لازم تصالح لیلی و تعرف حکایتها و حكايه اخواتها ، مش هما يعرضوا نفسهم للخطر و

احنا نزعلهم و واضح ان لیلی اکتر حد حساس فیهم يوسف : خلاص هصالحها هروح يمكن الوقت يعدى و نخلص ليلي بتترجم كتاب بالاسباني على ترابيزه السفره عن امير من الفراعنه بتقول : ايه سفن ده فيه امير والنبي يبقى اسمه الامير سفن هههههه الفراعنه دول عليهم حاجات يوسف : الامير سحفن من الاسره ٢ ليلي بزعل في صوتها : اه سحفن معلش معرفتش اقرأ اسمه يوسف : مش سهل اي حد يعرف يقرأ اسم فرعوني ليلي : معاك حق يوسف: بصى انا اسف و مكنش قصدى ازعلك، زعلي طلع كله عليكي الصبح وانتي ملكيش ذنب ليلى : قالتله عادى ولا يهمك محصلش حاجه يوسف : قوليلي بقي يا ستى انتوا مين و بتعملوا ايه هنا ليلي : دريه هانم كان عندنا اخت تبقى والده جدو مروان اللي جدك فخر عمل كل العجب ده عشان ينتقم من طلعت باشا انه متجوزهاش لانه کان بیحبها یوسف : یالهوووی و الست مالها ،والله احسن انه متجوزتش جدى فخر ليلى : هههههه جدك كان فظيع فعلا يوسف :ههههههه اوي ، بصي

يا ستى تعويض عن قله الذوق بتاعه الصبح بتاعتى هساعدك تترجمي عن الامير سحفن ليلي : احلف ، هو انت تعرف الامير سحفن منين يوسف : اللي قدامك عالم اثار ده على الماشي هههههه ، و هساعدك هاه مش زعلانه ليلي : هوا احنا اتخانقنا امتى هههههههه يوسف : ههههههههههه ليلي و يوسف فضلوا شغالين على كتاب ليلي و مراد و تقى قضايا المكتب و كان منير بيعمل الجنينه و بتساعده و الجد قاعد ف اوضته و امجد بيساعده في تصلیح الشباك و دیدی و الامهات بیراقبوهم فی صمت لحد اما الساعه ٣٠:١٠ البنات عملوا نفسهم نايمين و الشباب كمان " الشباب في البدروم " يوسف : والله طلعوا لطاف اوي منير : اه جدا امجد: اتهد حیلی بس والله جدو مروان ده سکر مراد : وتقى طلعت شاطره بجد " هايدي رنت علي ليلي عشان تفتحلها الباب " و البنات الاربعه معاهم ورق و راحوا للبدروم " باب البدروم خبط ، امجد مين " هایدی: یا ابنی افتح احنا اللی بنخبط امجد فتح ليلي قالت بصوا احنا هنراقب لو ديدي جايه و

هايدي اديهم الورق بسرعه هايدي فعلا ادتلوا الورق و قالت : بص انا لقيت ورق بخط ايد جدكم ده كانت رسائل انه عايز يجوز ابهاتكم بعد وفاه امهاتكم علي طول و يحطكم ف دار ايتام مراد قالها : وريني الامضاء متتطابق امجد : للاسف خط جدي و امضائه ، انا اللي كنت بقرأله الرسايله قدام اصحابه عشان يتفشخر انه معلمنا كويس و مش منقص علينا حاجه يوسف : امهاتنا معاهم حق ، و حبونا بجد احنا ظلمناهم و حتي ظلمنا دريه هانم بيتبع.......

——— Part Break ———

ليلي خدت يوسف على المكتبه بدل الصالون عشان يساعدها ف ترجمه جزء الامير سحفن و كمان يدور لنفسه على مراجع تنفعه ف بحثه في المكتبه يوسف: ايه المكتبه ديه كلها انا مكنتش متخیل ان جدو بیحب الکتب اوی کده لیلی: دیدی قالتلى قبل كده ان طلعت باشا كان بيحاول يجمع كتب نادره على قد ما يقدر يوسف: ده جوجل يتعلم من المكتبه ديه هههههه ليلي : لخص بقي يا بتاع المومياء هتساعدنا ولا ايه يوسف: بتاع مومياء يخربيت اللماضه ماشي يا ستي ورينى انتي واقفه فين ز. في الوقت ده مراد و تقى كانوا شغالين على قضیه مراد لتقی : لا بس طلعتی شاطره و یجی منك تقى : انت نسيت انى علمت عليك في قضيه قبل كده ولا ايه. مراد : يا ستى فاكر ماكنتش قضيه ذلاني بيها من ساعه ما قابلتك ، ملامحك القمر ديه مش لايقه على لسانك ده . تقى: قمر ! بقولك ايه انجز و خلينا نكمل شغل بدل ما اقلب عليك مراد: وعلى ايه الطيب احسن خلينا نكمل اما منير كان بيعمل ف الجنينه و مبتسم و هايدي بتبص عليه و

بتقول : الواد ده ماله كده كيوت زياده عن اللزوم كده ليه هههه اما نجوان فجابت الورق بتاع الشغل لامجد امجد: الورق مترب كده ليه نجوان: مترب انت بتكلم حانوتي مش عجبك ، لو جدع افتح الباب و اخرج امجد : اخرج و انا دریه تشوفنی دیه تعملنی شورما ، دیه مش طیقانی لوحدها نجوان : پبقی تقول متشكر بذمه امجد: متشكر يا قمر نجوان: قمر والله اقول لديدي امجد : ايه قلبك ابيض. ف الوقت ده لقوا ديدي بتقول بصوت عالي آجممممممع هنا كلوا كلوا . كله جيه بيجري حتى جدو مروان جدو مروان : فيه حاجه يا طنط دريه ديدي : ايوه فيه مواعيد الاكل و الشرب هيا هيا الا الافطار هيصبح ٧ صباحاً ، ٣٠:٧ مفيش لقمه ، البنات هيبقوا قولوا لاولاد سلحدار عليها ، معاد اصحى الساعه ٦ صباحاً ، اما ميعاد نوم الساعه ١٢ بعد منتصف الليل اللي هتكون بعد ١٠ دقائق من دلوقتی ، مواعید النوم تطبق علی کل ماعدا هایدی لانه طبیب مراد : طب انا مبعرفش انام غیر وانا بقرأ حاجه دیدی : اجری خد من مکتبه طلعت باشا

كتاب ، اي عدم اهتمام بالكتاب هخليك اندم انك جيت الدنيا حلوف مفهوم مراد: حاضر ، هحافظ ع الکتاب دیدی : دیدی لف ع البیت الساعه ۳۰:۱ صباحاً عشان اديكم فرصه روحوا ف النوم لو انا لقي حد صاحی هیندمه ، دیدی قال کل حاجه عنده انصراف يلا ع النوم كله راح على مكان نومه ، حتى منير اللي كان شايل حاجه ف هدومه في البدروم الولاد قاعدين لقوا صوت قطه صغيره مراد : صوت القطه الصغيره ده جاي منين نفسي اعرف منير : انا ، القطه معايا امجد: انت مجنون يا منير انت مخبيها ف هدومه لا و كمان لو انا دريه شافتها يبقي روحنا فيها منير: ما عشان كده كنت مخبيها ف هدومي عشان انا دریه متشوفهاش پوسف: پخربیت کده هنعمل بیها ایه و انت جایبها لیه منیر: متتعصبوش عليا سوزي امجد: سوزي مين ؟ منير : القطه امجد قاطعه : انت سميتها سوزي كمان هههههه، احكيلنا بقی حکایه ست سوزی ایه ولا متطلعش قطه تطلع قط نسمیه سوز ههههه منیر : ممکن تبطل تريقه على فكره قطه مش قط انت ناسى ان الكس

صاحبنا كان عنده قطه و قط و سابهم عندنا قبل کده پوسف : متفکرنیش دول کانوا شیاطین مش قطط فاکر یا مراد اما جبت جزمه جدیده و کل واحد من القطط ساعتها خد فرده و طلع يجري فناحيه مختلفه و هما يجروا واحنا نجرى وراهم ههههههه مراد: الا فاكر دول مسابوش حته ف الفردتين بتوع الجزمه سليمه ههههه كان اسمهم شيري و بيلي ههه منیر: بیلی و سیلی کان اسمهم سیبك منهم دلوقتی خلینا ف سوزی ، سوزی مش عارفه تمشی کویس و رجلیها متعوره و بتنزل دم ، و انا نسیت شنطه الاسعافات بتاعتي ده غير انه خايف تكون رجلها مكسوره يوسف: طب ما تروح لهايدي هيا دكتوره عظام بشرى بقى بيطرى مش فارقه المهم نساعد القطه عشان حرام منير : كلامك صح بس المشكله هننادي هايدي ازاي انا دريه مش هتسابنا ف حالنا امجد: عارف لو كان مراد كنت قولت انه بيعمل كده عشان يظبط لكن انت لأ طول عمري كده حساس و بتحب تساعد اللي حوليك مراد: يا سلام اجي فيك ايه ف التظبيط ده انت كل بنات

الجامعه ف لندن الاكسات بتوعك امجد:ههههههه ايام الشقاوه منير: انتوا بتهزروا ولا بتتكلموا بجد فيه قطه بتنزف ف ايدي و كاتم الجرح بتاعها بالتيشرت ، هنعمل ایه پوسف: لقیتها ، انت تقول لمامتك و هيا تنادي لهايدي و تتقابلوا ف الجنينه كإنك نسيت حاجه و انت بتشتغل فيها هيا تعالج القطه و انا هراقب الجو منير : والله يا چو انت الوحيد اللي بتفهم هوا انت صحيح اغلب الوقت قاعد لوحدك بس بتطلع افكار تحفه ف وقت الزنقه مش جوز العبط دول كل واحد فيهم بيتخانق مين اصيع من التاني يوسف : يلا ولا ايه منير : يلا منير بصوت واطی : ماما لو سمحتی انا محتاجك ضروری ، مياده جت بسرعه و قالت : نعم يا منير يا حبيبي فيه حاجه منير : ايوه انا دريه فين مياده : خير عملت ايه بتسأل على انا ليه انا عرفاك منير : يا ماما مش وقته بصي انا معايا قطه صغيره اوي اهیه و مجروحه و مش معایا حاجه اعالجها بیها ممكن تقولي لهايدي على موضوع القطه ده و تمثل كأن فيه مريض اتصل بيها بيسألها على حاجه و

الشبكه مش مجمعه و تروح بالحاجه الجنينه مياده : شبكه ايه هيا هايدي اتخطبت منير: اتخطبت ايه ممكن بس تقوليلها اللي قولتهولك ده مياده : مع انی مش فاهمه حاجه بس ماشی هایدی نزلت ع الجنينه تتلفت حوالين نفسها و معاها علبه الاسعافات هايدي بصوت واطي : بسبس منير منير بص للقطه و قال : بتنزف و مش عارف اعمل ایه و شوفی کده لو رجلیها مکسوره سوزی مش بتمشی کویس هایدی: وطی صوتك هوا انا مش بیطریه بس هحاول اساعدها هايدي ف نفسها :" ده انت طلعت كيوت اوى ههه" هايدي عالجت القطه و شافت عضمها هایدی: عضمها کویس و اهیه یا عم بقت زي الفل منير : الحمد لله متشكر اوي هايدي: لا شكر على واجب هيا ديه القطه اللي انت كنت بتأكلها و كنت عامل نفسك بتسقى الزرع صح منير : عرفتي ازاي هايدي: اصلى شوفتك من الشباك خد بالك بعد كده لديدي تقفشك منير : عندك حق ، متشكر مره تانيه ديدي خرجت للجنينه فجأه و قالت :انتوا ليه لسه مش نمتوا و مش ف غرفكم

منير خبي القطه وراه بسرعه ديدي : انت خبي ايه ولد هایدی: احنا هنا یا دیدی عشان کان فیه طفل عضمه بيوجعه اوي و كنت باخد رأي منير ف الحاله و مامته كلمتني دلوقتي ف بسأله اعمل ايه ديدي: یا ربی و الطفل بخیر هایدی: اه طلع الولد بیتدلع و مفيهوش حاجه تخيلي بقي بعد اما كنا هنام و خليت طنط مياده تصحى منير الولد يطلع بيتدلع ديدي: ولد عفريت والله لو اينفع انا روح ربيه كان راح منير : لا ما مامت الولد قامت بالواجب وزعقت فيه جدا ده حتى كان معانا علبه الاسعافات عشان نتخيل الموقف و انا حاطط ايدي ورا ضهري بفكر اعمل ايه ف الوقت ده القطه عملت نونوت بصوت واطى هايدي : يالهوي بقى تلاقى قطه راحت هنا ولا هنا ف الجنينه روحي انتي يا ديدي و احنا وراكي هعتذر لمنیر انی صحیته و ازعجته دیدی: صح معك حق ولد انت لازم اعتذر خلاص انا روح و مشیت دیدی منیر : کنا هنتقفش علی تکه و انتی یعنی لازم تنونوي دلوقتي (ماسك القطه و بيلاعبها) هايدي انا بجد مش عارف اشكرك كام مره النهارده

هايدي : ياعم عادي متقولش كده خد علبه الاسعافات معاك لتحتاجها هتعمل ايه ف سوزي صحيح ههههه منير: هاحطها ف العلبه بتاعت الاسعافات و ارعيها لحد اما تخف هعمل ايه يعني هههه هايدي: طب يلا بينا ندخل ننام لنتعلق منير : يلا تصبحي على خير هايدي: وانت من اهله ،تصبحي على خير يا سوزي

——— Part Break ———

تاني يوم الصبح الساعه ٦:٠٠ص و خلاص بيجهزوا السفره سوزي سمعت صوت الاطباق و شمت ريحه الاكل و نطت من ايد منير و استخبت قلب عليها البيت مش لاقيها منير: يوسف الحقني و

حاول تجمع البنات و باقي اخواتك احنا ف مصيبه پوسف: یا ساتر یا رب ..... منیر: لسه هتستغرب اجرى اعمل زي ما بقولك يوسف: طيب طيب منیر: سوزی سوزی یا جمیله ، اظهری هنروح ف داهیه ، بسبس (کله جیه یجری بما فیهم الامهات) میاده: خیر یا منیر فیه ایه منیر: ایه ده یا پوسف انت كان فاضلك ديدي تجيبها و يبقى سلمتنا تسليم اهالي يوسف : انا الحق عليا اللي عايز الحقك امجد: بس انت و هوا فیه ایه یا منیر احنا مرعوبین فهمنا دلوقتي انا عايز تفسير للخضه اللي احنا فيها دلوقتي حالا منير : سوزي هربت مش لاقيها ف البدروم قلبت عليها كل حته ف الفيلا مراد : يادي سوزي اللي قالب دماغنا بيها ، ايه فيها ايه يعني قطه و هربت پوسف : مثلا (پوسف بص حوالیه لقى الامهات و امجد و جدو مروان وشهم اصفر) فیه ایه یا جماعه وشکم مبیتفسرش لیه لیلی : احنا کمان نفسنا نفهم امجد : د ي د ي عندها فوبيا من القطط مراد : اه .... ایه و هنهبب ایه لیلی : یلا ندور عليها بسرعه (البيت بعد اما كانوا بيحضروا فطار

بقوا بيدوروا على سوزي) هايدي: اهيه يالهوي □ (كله بص ناحيه ما شاورت هايدي، لقوا سوزي تحت الترابيزه اللي عليها الراديو بتلعب بمفرش الترابيزه من تحت و ديدي قدام الراديو واقفه بتظبط الراديو) نجوان: ديدي بتعملي ايه (ف ديدي انتبهت لنجوان و ماخدتش بالها من القطط ، نجوان شاورت للباقي من ورا ضهرها ياخدوا سوزي بسرعه) دیدی: انا بیفتح محطه قرآن کریم ، عشان ربنا ابعت برکه للبیت نجوان : ربنا پخلیکی لینا یا دیدی و تفضلی تعلمینا نعمل ایه (مراد مسك سوزی لكنها عضته من ايده و جريت) امجد: هههههههه اومال لو مكنتش مصابه كده كانت خرشمتنا والله ، الصغيره المكاره ديه هههه هايدي : نفسي اعرف انت بتضحك على ايه هنروح ف داهيه جدو مروان : يا شباب سوزي ع السلم اجروا هاتوها بسرعه و انا هرتاح ع الكنبه عشان تعبت (جدو مروان قعد ع الكنبه و الكل بيجري ع السلم ورا سوزي ، لحد اما وصلوا ناحیه الاوض و لقوا اوضه دیدی بابها مفتوح و دیدی جوا ، سوزی وقفت و بصتلهم و هیا علی

عتبه الاوضه) منير: سوزي ابوس ودانك متدخلي عشان خاطری (سوزی بصت لمنیر بصه ف منتهی البراءه و دخلت اوضه دیدی) لیلی : انتوا وقفتوا لیه وراها قبل اما توصل لديدي يوسف دخل اوضه دیدی ، دیدی: فیه ایه حلوف حد ادخل اوضه حد منغير ما خبط على باب ، مفيش تهذيب يوسف: آنا انا كنت جاي اسألك على حاجه ف لقيت الباب مفتوح افتكرتك شوفتيني و بعدها فتحتى الباب دیدی: ها حلوف عایز اسأل ایه (یوسف عمال يبص حواليه على سوزي مش لاقيها) يوسف : کنت هسألك هتعملی ایه و احنا بنفطر یمکن اساعدك ديدي: انا اعمل كروشيه ، عشان ....بتسأل ليه حلوف يوسف : ابدا اعمليه معانا واحنا بنفطر تبقى معانا ديدي: انت قول لديدي اقعد معانا غریب ، بس دیدی موافق یلا ولد (دیدی خدت معاها السبت اللي فيه خيوط الكروشيه و نزلت ، بصتلهم و قالت : پلا انت عاوزین دیدی اقعد معاکم ف يلا (الكل نزل تحت) يوسف قال لباقي الولاد و البنات و الامهات :الاوضه ملقتش فيها سوزي بعد

شويه نلهي ديدي و ندور ف الاوضه (لسه بيتكلم ديدي قالت : فين فطار لسه مش جاهز ليه و فين مروان) مروان طلع من المطبخ و قال : بجهز معاهم الفطار يلا ساعدوني فتحضير السفره يلا (كله دخل مع جدو مروان المطبخ يساعدوه و بعد شويه فجأه سمعوا صوت ديدي بتصرخ ، كله خرج جرى يشوف فيه ايه ، لقوا ديدي واقفه على السفره) لیلی : فیه ایه یا دیدی (دیدی شاورت على سبت الكروشيه) ديدي: صغير ، برتقالي يا حفيظ ، يا ربي (لقوا سوزي طالعه من السبت و على راسه خيط و بتبصلهم) منير جيه و خد سوزي ديدي: انت اللي دخل قطه فيلا ، صحيح منير : ايوه كانت مصابه ف رجلها و صغيره لسه عندها كام اسبوع ولا عايزه تسربيها زي بسبس القطه اللي جبهالی جدو طلعت و انا صغیر فاکره دیدی: اسمع ولد انا عندی رهاب قطط ، و انا مش سرب بسبس ، بسبس خرج لما كان عم عبدو البواب جيب جريده لطلعت باشا و جدك فخر قال اني سرب بسبس وانا مش سرب بسبس امجد: خلاص لو عايزه تثبتي

انك مسربتيش بسبس ، تسيبي سوزي معانا عشان خاطره على الاقل ديدي: انا هخلي منير اعتنی بسوزی ، علی شرط سوزی مش اخرج من البدروم تحت اي ظرف كان منير: هيپييه موافق ، مش هتطلع ابدا ابدا ديدي : اتفقنا (البنات راحوا شغلهم و مروان قعد مع دیدی طول النهار و الساعه بقت ١٠ كلوا وقعدوا يشربوا الشاي) ليلي : منزلتش مكتب الترجمه من فتره و مدير المكتب كان مبسوط من المعلومات اللي ترجمتها عن الامير سحفن طبعا الفضل كله يرجع ليوسف يوسف : انا معملتش حاجه انا قولت المعلومات و اديتك الكتب كله بمجهودك انتى امجد : صحيح يا نجوان ايه اخبار التراب بتاع البناء و شكاير الاسمنت نجوان : ده انت غلس اوي ، فهمنا ياعم انك جامد ،ارحمني رايحه جايه تقولي كيس رمل من فضلك امجد: هههههه خلاص یا ستی متزعلیش نوعی هاتی تشكيله رمل على جبس نجوان : يخربيت خفه الدم ، هتشل من الضحك امجد: هههههههههههه عايده:

خلاص یا امجد بقی مترخمش علیها مراد : منیر

مش راضی یسیب سوزی من ساعه ما خد الاذن و مشوفناش وشه هههه هایدی : فعلا ، ههههههههههه دیدي:الساعه الان ال ۰۰:۱۱ مساءا كله اجهز ع النوم على غرفته (كله فعلا راح ينام الا الولاد) (في البدروم 🏻) منير : انتوا بتجهزوا ليه طب احنا اتفقنا اننا كل واحد يخلص مواعيده المهمه للاسبوع ده كل واحد فينا ينزل يوم امجد: ما احنا محددناش ، مين هيبدأ ف الاسبوع ، عمتاً انا نازل النهارده ، لازم اخد العقد بتاء الشركه الاجنبيه النهارده مهما يحصل مراد : و انا جتلي قضيه مهمه و مش هينفع أغير الميعاد مستحيل فلازم اقابل العميل بعد ساعه يوسف: اما انا فلازم اكون ف المطار بعد شويه بستقبل عالم اثار كان مسافر، الراجل نزل ترانزيت مصر مخصوص عشان يتكلم معايا ف البحث بتاعي فلازم انزل ،وانت بقى يا منير بتلبس ليه منير : عندي عمليه لطفل مسأله حياه او موت امجد: يبقي توكلنا علي الله حطوا المخدات و

فوقيها الغطاء و الموبايلات بتاعتنا الاحتياطي اللي

فيها الرقم الانجليزي بتاعنا مين مخبيها فيكوا مراد :

هيكون مين غيري ، كنت مخبيها ف مكتبي و خليت تقي تجبلي الظرف اللي فيه الموبايلات بطريقه ما منغير ما تعرف (اتسحبوا وخرجوا من باب الجنينه ، و الساعه اتنين بليل ،كل واحد فيهم رجع ، بيفتحوا باب الجنينه عشان يدخلوا لقوا ديدي فوشهم زعلانه و متعصبه فدقيقه لقوا نفسهم ف الحمام اللي ف اوضه ديدي و ديدي ربطاهم و حطاهم ف البانيو و فتحت عليهم الدش) و قالتلهم ادش للظهر منير : ما احنا كدا هنموت و سوزي الدش للظهر منير : ما احنا كدا هنموت و سوزي مين هيأكلها ديدي: انتوا مش هتموتوا انا خليت بانيو اصرف ماء كأنكم مش موجود اصلا و سوزي خليت مياده اكلها امجد : نعيماً يا رجاله ،.....، يتبع

****

الساعه بقت ٧ الصبح و الولاد ف البانيو تحت المایه مراد: انا مش حاسس بأی حاجه و دماغی هتنفجر امجد: بنحاول نقفل الدش من الساعه ١١ بليل و مفيش فايده الحنفيه بتلف ع الفاضي و نفك الحبل يتربط تاني بسرعه لوحده يوسف: الطريقه ديه كانوا بيستخدموها الصنيين لتعذيب المساجين منير: يا عم ارحمنا انت و التاريخ بتاعك هنموت هنا و انت بتفكر بمين اتعذب و مين لأ امجد : احنا نتشاهد احسن مفيش حل تاني و ايه محدش من اللي برا دول عارف يعمل مع الست دیه حاجه دیدی بصوت عالی : ولد امجد انا سمعك مراد: اسکت یا عم الزفت ، حقك علیا یا آنا دیدي ، و غلاوه طلعت باشا تطلعينا ديدي : انت فاكر نفسك ف محكمه ولد بس عشان خاطر طلعت باشا روحه زارت انا و قالتلی اسامحکم هسامحکم یوسف: هيپيپيپه افراج امجد: الله دول بيزيدو ، بس حبيبي يا جدو ربنا يرحمك و يبشبش الطوبه اللي تحت

راسك ديدي : اقسم اخلى كله فك و انت وحدك

امجد ف بانيو تحت دش امجد : لا ابوس ايدك انا اسف حرمت دیدی : ادب سز تربیه یوووك منیر : الحنفيه لسه مبتقفلش فجأه ليلي فتحت و دخلت الحمام يوسف : حد يدخل الحمام على حد كده مش تخبطی لیلی : مش عاجبك امشی انا مراد : ابوس ايدك فكينا تعبان نجوان : يا جماعه الباب فتح جدو مروان : الحمد لله ده احنا بنحاول نفتح الباب من الساعه ۱۱ و بنتحايل على طنط دريه تفتح الباب مكنتش بترضى حتى جربت اكسر الباب مكنش بيتكسر عايده : يا قلبي عليكم ، فكيهم يا ليلي بسرعه لیلی : مش بیتفکوا دخلت دیدی وقتها وقالت بكل هدوء : خلاص اقف الحبل اتفك من على الولاد بسرعه و المايه اتقفلت جدو مروان خرج الاولاد واحد واحد و خرجوا من الحمام مراد اغم عليه و وقع على الارض ديدي قالت وهيا مبرقه □: مات هايدي : لا الحمد لله اغم عليه ، يالهوي ده مولع حطت ايدها على راس منير و امجد و يوسف اللي مش قادرین یفتحوا عنیهم هایدی: یالهوی ده تقریبًا عندهم حمی شدیده دیدی : انت دکتور

عالجهم هایدی : اعالجهم ازای انا دکتوره عظام تقی : ما انا عماله اقول لحضرتك هيتعبوا و مش هنعرف نعالجهم لازم نكلملهم دكتور ديدي: يستحيل هايدي عالجهم هايدي دكتور انا شفته عالج سوزی هوا عالج شباب او منیر قول نعمل ایه هو دكتور منير بصوت ضعيف :انا دكتور اطفال مش بالغين ديدي : اقول نعمل ايه ولد بدل ما تجيب دكتور من برا ، اقسم بالله البس الدكتور منير : خلاص وعلى ايه (كتبلهم دوا) هاتوا العلاج ده و ان شاء الله هنبقي كويسين بس محتاجين حد يعملنا كمدات لحد اما تيجي الادويه و هايدي تبقى تدينا الحقن مفيش حل تاني امجد : متأكد من انها بتعرف تدي حقن نجوان : هايدي اشطر دكتوره ممكن حد يقابلها ، انا هسامحك عشان انت عندك حمى منير : هایدی حقك علیا هوا كده امجد لسانه زفت هايدي : محصلش حاجه المهم تكونوا بخير يوسف : الحمد لله مراد عنده اغماء والاكان فضحنا ليلي

:ليه امجد : عنده فوبيا من الحقن تقي : ده احنا هنشوف معاه الويل واحنا بنعالجه هات الورقه يا منير هروح اجيب الدوا الامهات : و احنا هنعملها كمدات ديدي: وانا هعمل لمراد زفت كمدات ده برضه امانه ف رقبتنا كله بص لديدي ديدي : ايه كله بص علي ايه ، شوفوا هنعمل ايه مع شباب يلا بسرعه

——— Part Break ———

عايده و راقيه و مياده و ديدي بصوا للشباب و بصوا لبعض ، ديدي قالت للبنات عايزين ٤ ربطات شعر ، هايدي بإستغراب قالت :ليه ديدي : كل واحد ف الولاد شعره فوق عينه ، نفذ كلام مش لسه

هآشرح نجوان : حاضر هجیب اهوه مروان : انا هروح أخد بالى من القطه المسكينة اللي مع الشباب ف البدروم حرام ليلي: ديدي ، انتي هتعملي مع الشباب لما تفوق ايه ديدي : ديه ليها وقتها اما اثبت انهم ابناء سلحدار او ابناء منسترلي يلا انتوا استنوا مزمزانجي هنا و انا و امهات ادخل البدروم و بعدها دخل هايدي بس مع علاج و انتوا ليلي و نجوان استنا مع مزمزانجي بره البدروم لحد اما شباب فوق و اخرج مش عايز حد تاني اتعب عايز سمعان کلام مفهوم نجوان : بس یا دیدی ... دیدی: اسكت ولا كلمه امهات ورايا كل واحده ف ايدها رابطه عارف اعمل ایه و دخلت دیدی البدروم هیا و الامهات و خرجت جدو مروان و سوزی بره جدو مروان : هوا فیه ایه طنط دریه خرجتنی بره زی حالات الاستنفار الامني و قالتلي اقول لهايدي تجيب مع العلاج بنج رش قوي وهيا داخله هايدى : نفسي عارف ف دماغها ايه 🏻 ليلي : تصور يا جدو مخلتناش نطمن على حد من الشباب جدو مروان: تطمنوا .....لیه ...بصفتکم ایه هایدی : قرایبنا مثلا

جدو مروان : ...قرايبكم ، اسمعوا يا بنات انا شعري مش لونه ابيض من فراغ كل شعره بيضا ف راسي ديه ليها حكايه و خبره ف الحياة انا عارف اللي انتوا حاسین بیه انتوا ال ۳ او خلینا نقول انتوا ال ٤ یا بنات انا اللي مربيكم انتوا ال ٣ و تقى معاكم اتربیتوا علی ایدی و تحت عینی انا عارفکم کویس و عارف اخلاقكم و مستنيكم تيجوا تحكولي و لحد اما تيجوا عايزه اقولكم حاجه اللي بيحبكم هيريد ليكم الخير و الخير مرتبط بالاصول و يعني لو حد في قرايبكم دول حبوكم هيجوا يطلبوكم مني غير كده مرتبطوش قلبكم و لا تعلقوه بحد فاهمين . ليلي : (بتقول ف نفسها : معقول جدو خد باله اني معجبه بيوسف) نجوان: ليلي روحتي فين جدو طلع من الصبح و ساب معايا سوزي انتي بتفكري ف ايه ليلي : .....ايه انسى الباب رن هايدي : انا هفتح الباب تقى : الدوا اهوه خدى اديه ليهم و انا هاجي معاکي هايدي : تيجي فين ديدي ادت فرمان محدش يدخل عليهم غيري عشان الحقن تقي : ايه ده بقى ليلى : مالك ياختى قرفانه و متضايقة ليه

تقى : هاه ولا حاجه انا ايه اللي هيضايقني يعني هايدي : انا هدخل اديهم الدوا (هايدي بتقول ف نفسها :...يا حرام يا منير ، هوا انا قلقانه عليه ليه ، بس هوا كيوت الحقيقه ، ايه هايدي انا عارفه انك معجبه بيه لمي الدور لان شكله جدو خد باله) هايدي بتخبط على باب البدروم بالراحه ديدي : ادخل هایدی هایدی : هاه عاملین ایه ، ایه ده □□□□□ (هايدي بتضحك لان كل واحده من الامهات لمت شعر ابنها لفوق بتوكه و حتى مراد كلهم بقى شعرهم لفوق بتوكه زي تسريحه الاطفال و معمولهم كمدات) ديدي : انت اضحك على ايه ولد هايدي : الا ولا حاجه انا جبت العلاج اهوه و البنج بس حضرتك عايزاه ف ايه ديدي : هتشوف هايدي : عاملين ايه دلوقتي و الحمد لله مراد فتح عينه امجد : احنا مولعين زي ما انتي شايفه اهوه منير: هتفضل طول عمرك دبش، اسمها الحمد لله بنتحسن مش كتر خيرها جايه تدينا الادويه يوسف: منير معاه حق ، شكرا يا

هایدی ، لیکم کلکم عایده :شاطرین یا منیر انت و

يوسف انا اللي معرفتش اربي ديدي: انت فعلا لا عرفت ولا لحقت ربي اديهم دوا يا هايدي يلا مراد : دوا ايه اوعى يكون اللي ف دماغي اوعى يكون فيه حقن هایدی :متخا... دیدی: عایزك یا هایدی ثانیه هایدی: نعم دیدی: فیه حقن صحیح هایدی : ایوه حقن خافضه للحراره و مضاد حیوی دیدی: طب بص الخطه انت رش بنج قوي ف وش مراد هوا نام انا ادیه حقنه اتفقنا هایدی :□ طب وربنا فکره حلوه ، انتی بتعرفی تدی حقن دیدی : طبعا انا کنت ادی حقن للاولاد المزعجين دول و هنا اطفال لما كانوا اتعبوا ديدي :يلا بسرعه هايدي رشت البنج ف وش مراد ، مراد نام دیدی ملت الحقنه و خرجت هایدی بره دیدی : ادتلهم الحقن پوسف :□□ دیدی ۱ احنا صفر امجد : طب وربنا عجبتینی یا دیدی شوفتوا عملت ایه مع مراد 🏿 دماغ شغاله 🖨 دیدی: عشان اعرف دیدی فکر احسن منك بتاع الجاز مرت ۳ ایام و الولاد اتحسنوا طبعا بسبب رعايه ديدي و الامهات دیدی : یلا انتوا ال ٤ خف قوم افطر بره یلا مع بنات و جدو مروان انا قولت لهم انكم هتفطروا كلكم

كعيله واحد سوا سوا منير : طيب مش اكشف عليهم و اطمن علينا ديدي: بعدين قوم افطر كسلان ، نعمه ربك على السفره قوم افطر و اشكر ربنا منير : حاضر انا كده كده نسيت الشنطه على باب الجنينه من بره یا رب یکون حد دخلها دیدی : متخافش هایدی دخلها و قالی انه شالها معاه لحد اما انت خف و راجعلك الامانه منير في نفسه: (فيها الخير والله اهتمامها بالتفاصيل بتعجبني اوي ، الوحيده اللي بحس انها بتكملني انا كده كده ناوي بس اعرفها كويس و اتقدملها لاني مش هلاقي زيها) مراد : يلا يا كسلان منك ليه خرجوا من البدروم و راحوا السفره البنات فضلوا يضحكوا و جدو مروان ضحك معاهم امجد: فقره الضحك ايه سببها على الصبح اللهم اجعله خير نجوان : ايه شعرك مش حاسس فيه حاجه غريبه الشباب بصوا لبعض و شافوا الربطات اللي ف شعرهم و شالوها بسرعه منير : ديدي منقدرش نقولها لأ هايدي: طبعا طبعا□ ضحکوا کلهم و دیدی بصتلهم من بعید و ابتسمت بعد الفطار منير خد شنطته من هايدي و كشف

علي الشباب و لقي انهم بقوا كويسين و صحتهم كويسه ديدي : انتوا بخير دلوقتي مش مظبوط منير : اه احنا تمام دلوقتي

——— Part Break ———

العيله كلهم قاعدين ف الصالون هايدي : منير مش تقول ان انت عندك عمليه ف اليوم اللي خرجت فيه منير: صح انا نسيت الطفل حالته بقت عامله ازای ، ازای نسیت اتابعه او اسأل علیه حتی هایدي: انت کنت محموم هتفتکر ازای اهداً کده انا بلغت المستشفى بتاعتك اما اتصلوا بيك ان انت محموم و روحت اطمنت على الطفل امبارح و النهارده الساعه ٦الصبح و الحمد لله بقي كويس اوي و ديه التقارير منير : وريني كده الحمد لله حمدًا كثيرا الولد بقى اتحسن جدا و ممكن يخرج اخر الاسبوع متشكر جدا و ايه ده ورقه اجازه مرضي ازای عملتیها هایدی: ازای دیه بتاعتی انا و متشكرنيش تاني ديه المره ال ٣٩ اللي تشكرني فيها النهارده ، حمد لله على سلامتك يا دكتور امجد : والله فيكي الخير مش زي واحده اعرفها ما قالتليش صباح الخير ولا كأننا قرايب او عايشين ف بيت واحد او معاها توكيل بالاداره و لا حاجه نجوان : على فكره بقى انت خساره فيك الجميله ، انا كنت هقولك ان شركتك كسبت مناقصه الحفر ف

الصحراء الغربية و هتبدأوا التنقيب بعد اسبوعين امجد : احلفي بالله ، عملتي الموضوع ده ازاي المناقصه دیه صعبه و انا نفسی استعوضت ربنا فيها نجوان : عيب عليك يا ابني هوا انا اي كلام امجد: الله ينور يا معلم ليلي : و انت تحمد ربنا يا يوسف ان الدكتور اللي بيشرف على بحثك اسباني اجلتلك مكالمة الفيديو اللي هتراجع فيها البحث لبكره و قولتله انك محموم يوسف : الحمد لله ان ديدي خلت معاكم التليفونات و اللابتوبات بتاعتنا و الا كنا هنتبهدل مراد بصلهم و سكت ، ديدي قالت : ولد مراد متخافش امك اتكلم و راقيه قلد صوتك و قالتلها انك بخير و عندك قضيه مهمه بتدرسها مراد : قلدت صوتی ما هیا شبح ده طبیعی کویس ان طنط راقیه عملت کده ، وصحیح تقی تعرفی حاجه عن قضيه المنزلاوي اللي كانت ف مكتبي ده لو بعت السكرتير الملف بتاعها تقي : بعت فعلا الملف على الايميل و انا اترافعت النهارده مكانك و متخافش اتحكم فيها حكم نهائي ف صالح موكلك مراد : الحمد لله 🏻 انا كنت قلقان لاخسر القضية

لاني مروحتش المحكمه بس الحمد لله ثقه ديدي فیکی کانت ف محلها و کنت عارف انی سایب مكتبى ف ايد حد امين ديدي اختفت راحت البدروم وحطت على الارض عقد من مجوهراتها اللي محدش يعرف عنها حاجه و قالت ف نفسها (دلوقتی اعرف انکم منسترلی ولا سلحدار و اسیب لكم امانه طلعت باشا ولا لأ) ف الصالون منير خد جدو مراد للجنينه يتكلم معاه ف حاجه و هما شايلين سوزي اللي مكنتش بتفارق منير لا و هوا صاحي ولا و هو نايم و لا حتى و هوا عيان هايدي و البنات طلعوا اوضتهم ، في اوضه البنات تقي : انا عايزه اعترف بحاجه انا حاسه اني معجبه بمراد ، ليلي : و انا كمان معجبه بيوسف ، نجوان : و انا حاسه اعوذ بالله اني منجذبه لامجد ازاي معرفش متخيلين انا و امجد لأ ، هايدي : وانا ... ،ليلي : متکاملین انتی و منیر باین علیکم اوی بقی و حالتكم حاله هههه ، تقي : جدا و بيعملوا انهم عادي و هما ولا عادي ولا نيله و مفقوسين ، هايدي : اسكتى انتى و هيا (بتجرى وراهم بالمخده) و

الاوضه اتملت ضحك الامهات بيعملوا الغدا طبعا تحت اصرار منهم

و الشباب امجد و يوسف و مراد دخلوا البدروم ،منیر دخل وراهم البدروم و هو مبتسم و دیدی بتراقبهم في صمت يوسف : والله البنات دول بميت راجل و یعتمد علیهم مراد : انا کنت عارف ان تقی قد الثقه و محامیه شاطره جدا منیر : اه و هایدی كل اما اعرفها بتثبتلي انها انسانه كويسه جدا يوسف: انسانه كويسه بس على فاكره باين عليك انك بتحبها متمثلش منير: هوا باين للدرجادي مراد: اه ،امجد انت ایه اللی ف ایدك ده امجد: انا معرفش انا لقيت العقد ده ع الارض منير : يمكن بتاع حد من البنات يوسف : مظنش ، احنا نسأل لو حد ضایع منه حاجه مثلا ماما او دیدی مراد : پخربیت طريقتك المباشره منير: هنعمل ايه امجد: العقد ده بملایین حرفیا احنا قدامنا ۳ حلول یا ناخد العقد و یا دار مدخلك شر و لا حد هیسألنا لان محدش دريان عنه ،... يوسف: انت بتقول ايه يا امجد انت

اتجننت ده اللي احنا اتربينا عليه نبقي حراميه و نخون الامانه على اخر الزمن امجد : انا مكملتش الحل التاني يا نسألهم عنه ممكن يبقى ضايع فعلا من ديدي او ماما منير : ايه الحل التالت امجد: نبلغ البوليس نسلمهم العقد بقي و هما يتصرفوا يوسف : و ندخل ف سين و جيم بصوا انا مع الحل بتاع نسأل دیدی علیه ده لانه بیتهم و محدش دخله غيرهم منير : وانا مع يوسف مراد : فعلا احنا لازم نقولها ها يا امجد كلهم بصوا لامجد بشك : ما تتلم یاض انت و هو انتوا شایفنی حرامی انا کنت میال لحل البوليس اكتر بس طالما الاغلبيه بتقول نقول لديدي ف يلا بينا الشباب طلعوا من باب البدروم لقوا ديدي ف وشهم منير: بسم الله الرحمن الرحيم ایه یا دیدی خضتینی پوسف : کویس اننا لاقیناکی هات يا امجد لقينا العقد ده بتاعك او بتاع ماما او حد من خالاتي ديدي : عقد الماس مرصع بالفيروز يطلع بكام ده امجد : بملايين بتاعك او بتاع امي او خالاتي ولا لأ ديدي: لو طلع مش بتاع حد فينا هتعملوا ایه امجد:هناخده للبولیس فورا دیدی:

حتى لو ممكن يخليكم اغنياء عمركم كله يوسف: الفلوس الحرام ملهاش لازمه امجد : بينا ع البوليس ديدي: استنوا مش يمكن يطلع العقد بتاعي مراد : ياختي يعني بتاعك ولا لأ نروح البوليس ولا نستني ديدي: تعالوا معايا للغرفه فورا امجد: آنا انا طول عمري عارف ان قسوتك وراها حنيه و انك أأمن حد ف الدنيا بس لازم نسلم العقد ده للبوليس مش هينفع نسلمهولك ديدي: تعالوا ورايا الغرفه و بعدها ليكم حريه التصرف منير : يلا مشيوا ورا ديدي لحد اما دخلوا الغرفه ، ديدي طلعت البوم صور و فتحتوا و طلعت صوره و ظهرت فيها و هيا لابسه فستان ابيض و واقفه جنب طلعت باشا ولابسه العقد منير : العقد بتاعك ديدي : العقد ده كان عقد زواجي من طلعت باشا كنت حابب اطمن انتوا فيكم من طلعت باشا و ابناء المنسترلي و فيكم الامانه و الشهامه زي طلعت باشا ولا فيكم طمع و جشع و غدر السلحدار طلعتوا منسترلي ابنائي ألفت ربتكم على الاخلاق ، انا من الفرحه عايز

احضنكم بس مش اعرف عشان انا شبح امجد

:.....یعنی کنتی بتخونینا احنا احفادك منیر: عندها حق لانك عندك جد اسمه فخر السلحدار لعنه كانت ماشیه ع الارض دیدي : انا کان لازم اختبرکم و اعرف لان جدكم طلعت باشا ، ساب معايا امانه ورث منسترلي كله اخر حاجه كنت اعرفها انه حولها ساندات و بعدها عرفت من وصیه انه ساب ورث هنا ف بیت ، عشان کدہ اباهاتکم جم هنا بعد ما دیدی مات و عشان کده انا موجود هنا عشان ادی ورث للي يستاهلوا ، ورث فين ف بيت انا مش اعرف ، انا حقق وصيته و الباقي عليكم انتوا دور على ارث انا افضل هنا لحد اما تاخدوا ورث امجد: هيطلعوا كام يعنى عشان الحرب ديه تقوم ، تسوا ایه ان ارواح تتقل عشان الورث ده و الله ما لیه قیمه قصاد یوم واحد جنب امی و صحتی کویسه منير:انا اتعلمت ف الطب ان الانسان ممكن يملك ملایین و یمرض و میبقاش فیه علاج و ساعتها الملايين ديه مش هتساوي حاجه ديدي: فعلا ابني ، بس للى افهم ، ورثكم ممكن يساوى مليارات في الوقت الحالي ، ابحث على كنز عشان خاطر ديدي و

جدو طلعت و وزعوهم علیکم بالعدل و خدوا حقکم انا عایز ارتاح یوسف : حاضر عشان خاطرکم

——— Part Break ———

منير: تسمحي يا ديدي نحكي حكايه الورث لجدو مروان و البنات لانهم عايشين معانا ف نفس البيت امجد: و هما دخلهم ايه بحاجه زي كده ديدي: انا حكيت حكايه الورث من زمان للبنات من اول ما عرف ان جدو مروان يبقي ابن اختي فريال و قبل جدو مروان ما يوصل القاهرة انا اختبرت البنات كتير و هما طلعوا ف قمه الامانه يوسف: و هما سامحوکی لانك شکیتی ف امانتهم دیدی : ده مش شك ف امانه ده خوف ، لما تبقي شايل هم امانه كبيره يوسف: لو هما سامحوكي نسيوا ف انا مش هدور على الورث الا بشرط ديدي : ايه هوا شرط پوسف: تسامحی امهاتنا دیدی: پستحیل امجد :مفیش ورث هندور علیه و پلا نمشی من هنا دیدی: خلاص لما لاقوا الورث ابقى اسامحهم منير: تسامحیهم دلوقتی ، انا عارف عند الاتراك ده علی فكره احنا كمان جدتنا تركيه و بنحبها و عنيدين زيها دیدی:هههههه خلاص انا هسامح امهات مراد : انا متكلمش في كل اللي اتقال لانه مايخصنيش ، انا اللي يخصني ان حضرتك تسامحي طنط راقيه و طنط عايده و طنط مياده لانهم طيبين جدا و مايستهلوش اللي حصلهم ده يوسف: يلا بينا الامهات بيعملوا الغدا و منسجمين في المطبخ الاولاد خلوا عليهم امجد : ماما ديدي عايزه اقولك حاجه دیدی بصتله و برقت و پوسف بصلها ، فهزت

راسها و قالت : دیدا ، میا ، رایه (عایده ، و میاده ، و

راقيه لفوا وشهم بسرعه نحيتها لانها ديه اسماء

الدلع اللي ديدي كانت بتناديهم بيها قبل اما تقاطعهم ، قعدوا يعيطوا لانهم فهموا ان امهم سامحتهم و بصوا لبعض و ابتسموا) دیدی: وحشتوني يا صغيرات قلبي و عنيها نزلت منها دموع و الشباب عنيهم دمعت و اتحولت الدموع لبكاء لانهم افتكروا ان امهاتهم ارواحهم هتطلع للسما و مش هيشوفوهم تاني و هيرجعوا ايتام منير : انتوا هتطلعوا السما دلوقتي صح راقيه :لسه يا حبيبي فيه سبب تاني احنا هنا عشانه ديدي:بجد احلف يوسف :هههههههههههه امجد : اي هوا السبب عايده: نشوفكم احلى عرسان ف الدنيا و نحضر فرحكم و بعدها هنطلع السما منير قال لمياده و عینه ملیانه دموع : کده یا میا عایزه تسبینی بسرعه انا لو اعرف مكنتش عملت كده مياده اتخضت و قالت :بخوف عملت ايه منير: طلبت هايدي للجواز من جدو مروان و هو وافق بس قولتلوا نستني يومين قبل اما ياخد رأيها ، انا لو اعرف انك هتسيبني مكنتش هفكر ابدا اتجوز او اتقدم لحد انا مصدقت انی اقعد معاکی شویه میاده: یا قلبی

هتبقى احلى عريس ف الدنيا ، انا روح يا منير يعنى موت وخلاص لازم حد يقف معاك و يعيش معاك باقی عمرك مش هينفع ليا وقت و هختفي فيه ، انا فرحانه انك اخترت هايدي مكنتش هلاقي ليك عروسه اجمل من كده لو كنت عايشه . ديدي:اه يا قلبي قلبي انا ارقص امجد :بصي اسمحيلي اضحك المرادي بس يا ديدي اصلى بحبك اوى و بحب تعلیقاتك ههههه دیدی:اضحك حلوف ههههه مراد: اسمحیلی یا دیدی امشی من هنا انا دوری هنا خلص احفادك و عندك و بناتك و سامحتيهم و انا وشوفتك و بعدين ورايا مشوار لحد اسكندرية ضروری مصیری حیاه او موت دیدی: یا ساتر یا رب حیاہ او موت یا رب سلم انطق ولد قلب دیدی يرجف مراد : هروح اخد تقى و نروح لاهلها نطلب ايدها وقعتني بنت الذيذه ديدي: اذا كان كده روح اخطب مزمزانجی و ارجع یبقی عندی اتنین مزمز و مزمزانجی امجد:هههههههه دیدی برقت لامجد امجد : اسف والله عايده : هاه و انتوا مش ناوين على فرح ولا كله غم بس يوسف : ههههههه انا كلمت جدو

مروان ف الحوار ده من ساعه لما كنت بساعد ليلي ف ترجمه الكتاب ف المكتبه و طلبت منه ايد ليلي بس قولتله ما يفتحهاش لحد اما اقدم المناقشه بتاعه البحث بتاعي امجد : كلكوا طلعتوا مخبيين على بعض اخوه ايه ديه يا جدعان بس راقيه : امجد ناوي على ايه امجد : كل خير ان شاء الله ديدي : اجابه محدده ولا انا خلى نجوان وافق على العريس اللي متقدم لها امجد : طب توافق كده و انا اضربهولها علقه موت اخليه ينطق الشهاده فيها مراد : متخافش وراك محامى ههههههه ديدي: ولد هتتقدم امتى للبنت امجد : معرفش انا خايف مش شجاع زیهم انا دیدی: انا هتقدم رسمیا باسم منیر و يوسف و مراد لمروان قول اسمك معاهم ولا لأ امجد : ماشي عايده : ماما عندها حق انا معرفتش اربي (و حدفت على امجد غطا شبشب) امجد: ماجتش فيا و بعدين جبتيه منين ده هههههه ، اخطبولي نجوان حلو كده عايده : ايوه كده ههههه دیدی خرجت و وراها بناتها و وراهم الشباب و راحت علي الصالون لقت جدو مروان بيقرأ الجرايد جدو

مروان : طنط دریه ایه الموکب ده دیدی بصوت عالی يا بنات تعالوا البنات نزلوا جرى على السلم ديدي قعدت في الكرسي اللي قدام جدو مروان و وراها واقف بناتها الشباب كانت هتقعد كل ام قالت لابنها يقف جنبها و وقفوا مراد ورا ديدي ديدي قالت : والله يا مروان انا مش عارف أبدأ من فين هههه اول مره ههههه کنت ام ل ۳ بنات و المره دیه انا جده ل ٤ شباب وسيمين ناجحين ...... جدو مروان : طنط دریه حضرتك كویسه دیدی : شوف یا مروان یا ابنی من الاخر انا عايز اخطب هايدي لمنير و نجوان لامجد و لیلی لیوسف و مزمزانجی لمراد قولت ایه مروان بص للبنات هزوا راسهم بالموافقه مروان : على بركه الله خدوهم ، بس مراد يروح يخطب تقى من اهلها الاصول يبني متزعلش مراد : و انا موافق حتى حجزت تذاكر النهارده بليل هاخدها و طيران على بيت اهلها ، اه بالمناسبة نسيت اقولك حضري الشنطة □♂□ ديدي : يلا نقرأ الفاتحه بعد اما قرأوا الفاتحه ديدي قالت :كده ما فضلش غير حاجتين ندور علي ورث و الفرح و نطلع السما بس

يبقي وقت تنفيذ الارث حسب الميراث الشرعي نفس يوم الفرح الارث الصبح و الفرح بليل عشان كلنا احضر فرح و اه هنعمل فرح هنا في فيلا عشان احنا مش اقدر اخرج و مراد لازم يكون هوا المشرف علي تنفيذ ارث ده شرط ديدي للفرح انتهي

——— Part Break ———

في اليوم التالي .... مراد و تقي كانوا سافروا و الباقيين مجتمعين في الصالون و ديدي ادتهم وصيه جدو طلعت مسكها امجد بيقرأها بصوت عالي مكتوب فيها : (بناتي او احفادي الذين تقرأون رسالتي ، لا اعرف ان كنت مخطئ ام مصيب عندما قمت بإخفاء ميراثي عنكم قد تكونوا في امس الحاجة للمال الآن و لكني فعلت ما فعلت عندما شعرت بإنني مريض و خفت ان لا أؤمن مستقبلا جيدا لكم

اعلموا اننى احبكم من كل قلبي ، سوف يبحث من لا يحق له عن الورث و لكنني اعلم انني تركت حراسته لإمرأه كالنهار الجميل ، اذا بحث الناس في كل الروايات و الكتب عن مثل قصه حبنا انا و هي لو يجدوا ، اعرف انكم ستجدون الورث ف النهايه بمساعدتها ، لا تقلقوا ، طلعت المنسترلي) منير : رساله ولا اغرب جدو مروان خد البنات و قال : لا مؤاخذه نستأذن احنا و نطلع اوضنا لاني اخترتكم لبناتي لاصلكم الطيب مش عشان الورث و يحصل اللي يحصل بقيتوا اغنياء بقيتوا فقراء ميهمنيش و الورث مشكلتكم انتم يلا على فوق يا بنات البنات و جدو مروان طلعوا ديدي قالت : فهمتوا حاجه امجد : ولا الهوا منير : يا ترى يا جدو عايز تقولنا ايه هوا كان بيقول نهار جميل ساعتها صح يوسف انت ساكت ليه يوسف :بحاول افتكر حاجه متنسوش اني اصغركم امجد : يلا نقلب البيت و نقول للبنات يدوروا ف اوضهم و اوضه جدو مروان بعد ساعات من البحث موصلوش لحاجه يوسف قال : انا رايح

اشوف كتب ف المكتبه بتاعه جدو طلعت يمكن

القسم الفرعوني فيها يفيدني بحاجه يوسف بيدور بين الكتب حب يبص على ركن الروايات الرومانسية لقي ف وسط الكتب كتاب مكتوب عليه بالفرعوني (دوا نفر = النهار الجميل) نادا يوسف على منير و امجد بصوت عالى جم بسرعه قالهم : دوا نفر امجد : و دا ایه ده پوسف ضحك وقال : النهار الجميل لقيت الورث منير : قول وربنا لا و فوسط الروايات الرومانسية فعلا طب شده يوسف شده : لقى خزنه ورا المكتبه مليانه سبايك دهب و الماظ امجد: دیدی دیدی جت : لقیتوا الورث عفارم عليك ولد مراد رن علي الموبايل منير و رد عليه: قالهم مش هتصدق اهلها وافقوا و ماما و بابا كلموا اهلها فيديو و اقنعوا اهلها اننا نعمل الفرح كلنا سوا منير انت مبتردش ليه منير : لقينا الورث مراد: طب لقيتوا ايه منير: خزنه على بابا مراد : هههههه علي بابا مره واحده و احنا ال $\,\cdot\,$ 3 حرامي يوسف خد الموبايل من منير و قال لمراد : تعالا بسرعه احنا حرفيا لقينا خزنه على بابا و مش عارفين نعمل ايه محتاجينك مراد : اهدا انا اصلا في

المحطه وصلت ربع ساعه و اكون عندك سلام بعد ربع ساعه مراد جيه امجد فتاحله الباب قاله فين خزنه على بابا امجد شاور على المكتبه بخضه فتح باب المكتبه و هوا بيقول : فين بقي يا سيدي خزنه على بابا شاف الخزنه قفل باب المكتبه بسرعه مراد : انا خایف پوسف : وانا کمان و فیه ملف ورق مفتحناهوش ديدي : افتح انت الملف جزاك الله خيراً يا مراد مراد فتح الملف : لقى اول ورقه رساله مكتوب قراها بصوت عالى (كنت عارف يا يوسف انك هتلاقي الورث ، الوحيد اللي يعرف نفر يعني ايه ، كنت بتقول زمان انك هتطلع عالم اثار عشان كده کتبت دوا نفر و کنت بقولك دوا نفر يا بيه کل يوم عشان تفتكر ، بتمنى تكون حققت هدفك ، جدو طلعت) يوسف : عشان كده كنت بقولكم سيبوني افتكر دوا نفر كانت احلى ذكرياتي معاه كان دائما بيحب يكلمني ان الاثار المصريه القديمه و الملوك مع انی کنت صغیر و کان بیشرحلی کلمه کلمه ، الله پرحمك يا جدو (عين يوسف دمعت) مراد بص ف باقي الورق و قال :ايه ده ده عقود بيع و

شراء لمزارع خيول عربيه اصيله بإسم ديدي ديدي : اه نسیت اقولکم انی اشتریت مزارع خیول عربیة بعد التأميم مباشره بكل ثروتي و خلتهم مع طلعت باشا و كل مزرعه كتبتها بإسم حد فيكم و واحده منها كتبتها بإسم ألفت السلحدار امك يا مراد مراد : ليه تعملي كده و ايش ضمنك ان المزارع متاخدتش بوضع اليد ديدي : ليه طول عمري اعتبر آلفت بنتی و بعدین انا حر فی ثروتی یا مراد ، متاخدتش بوضع اليد لاني بعد ما مت بتوع السياس مكانوش اعرف ان ديدي مات ف اتصلت بيهم بعد موتى بيوم و قولتلهم يجوا فيلا احاسبهم و اكفأهم قولتلهم ان انا مات و قفلت الباب و انا طير قدامهم و قولتلهم لو فكروا ياخدوا المزارع بوضع اليد هألبس عيالهم و يراعوا المزارع بما يرضي الله و يحطوا الفلوس ف رقم وديعه في البنك بأسمائكم و تتجدد كل فتره و لو الودائع انتهت فتره تجديدها يحطوا الودائع بمبالغ كامله و يبعتوا ورق الودائع على هنا في فيلا و فتحت الباب و كلهم اجروا و كل

فتره البس كائن يبقى قريب من سور الفيلا و اروح

شوف المزارع ماشيه صح ولا لأ و مره اضطريت البس عيل من عيالهم لمده اسبوع عشان خوفهم بس و المزارع ماشیه تمام و الورق اوصلنی فعلا و كل واحد فيكم ليه مزرعته بإسمه امجد :وربنا اذكى حد انا شوفته ف حياتي منير :احنا مش محتاجين كل الفلوس ديه أحنا كويسين الحمد لله و معانا اللى يكفينا احنا كنا محتاجينكم بس الحمد لله ربنا عوضنا و شوفناکم تانی دیدی :حبیبی یا منیر ، طول عمرك حنون مراد : هتعملوا ايه هتبيعوا السبايك و الالماظ و لا هتخلوهم فكل الحلات لازم نرصد الحاجات دیه و نعرضها علی خبیر مجوهرات عشان نقدر حق كل واحد فيكم بالظبط + هنروح نشوف المزارع اللي بأسم كل واحد فيكم ديدي : عفارم علیك یا مراد مراد : من بعد اذنك یا دیدی انا و امی هنتنازل عن المزرعه لمنير و يوسف و امجد لا انا و لا اهلى هنقدر نقبل الهديه الكبيره ديه ديدي پستحیل دیدی اغضب علیك ولد لو عمل كده مراد: :من فضلك اعفيني و لو بتحبيني خليني ارتاح ديدي : شوف ولد على الاقل تمتلك ٦ احصنه

بإسمك ف مزرعه من المزارع و انا سامحك مراد : ده کتیر اوی من فضلك دیدی : انتهی مراد : یعنی مفیش فایده دیدی : پوووووك مراد : ماشی دیدی : تعالوا معايا في غرفتي انتم الاربعه مراد : يلا نقفل المكتبه ال ٤ طلعوا ورا ديدي غرفتها ديدي بصتلهم بإبتسامه و طلعت صندوق مجوهراتها و قالتهم : مفيش حد فيكم جاب شبكه للبنات مش مظبوط امجد :لسه هما هيختاروا بنفسهم ديدي : امسك امجد العقد اللي انت لقيته ف بدروم هديه جواز انت و نجوان و العقد ده يا منير عقد زواجك انت و هایدی و انت یا پوسف عقد زواجك انت و لیلی و مش هنسي الصغير مراد هديه زواجك خد ابننا مراد : ديدي ده کتير اوي ديدي : انت صغيری مثلهم و دیه هدیه دیدی ما ترفضهاش هدیه من جده لحفيدها لو رفضت هديه جوازك قلب ديدي اكسر مراد :تسلمي يا ديدي كنتي احن حد عليا بعد امي عمری ما هنساکی دیدی : لا کله قدم شبکه لعروسته مش دیدی مش هأبکی پلا نعمل ترتیبات الفرح و الفيلا و قلب ديدي و الكل افرح

——— Part Break ———

..............عد كام شهر .... مروان بليل بعد ما بتوع الزينه مشيوا :طنط دريه ايه رأيك في الزينه كده حلوه ديدي : اها كده مظبوط يا مروان ليلي : ديدي حضرتك كنتي فين انتي و طنط عايده و طنط راقيه و طنط مياده احنا عارفين انكم بتحاولوا متظهروش بس مش تختفوا خالص هايدي : فعلا كنا مستنين انكم تبقوا معانا اهوا انتوا تعوضوا غياب امنا نجوان : كنا قاعدين مش فرحانين ديدي : احنا كنا معاكم لو بصيتوا هتلاقونا دخلنا جوا الصور

في الحيطه كنا معاكم في كل لحظه و مراقبين فرحتكم و الحجه سهير كان سكر في حته ليلي:طنط سهیر مش مامت تقی و بس لا دیه مربینا زی امنا بالظبط راقيه :بنت و انا مش مامتك ليلي : انتي احلى و احن ماما في الدنيا كلها نجوان : ياه لو نقدر نحضنكم ديدي : مش انسى لما نصعد بكره للسما تقرأوا لينا الفاتحه و قرآن هايدي : بلاش تفكريني الله پخلیکی لا قلبی و عقلی متقبل فکرہ اننا مش هنشوفكم تاني عايده : هنزوركم في المنام ، ديه سنه الحياة ، كل واحد و ليه وقته و احنا وقتنا جيه من زمان بس روحنا مكنتش مرتاحه مياده : خدوا بالكم من بعض و متهملوش صحتكم و تنسوا وقتكم في الشغل و خلوا بالكم من عيالكم قضوا معاهم اطول وقت لانكم انتوا محور حياتهم ليلي و الدموع في عنیها : حاضر دیدی :یلا کله نام ورانا بکره یوم طویل اليوم الموعود جيه الفرح الساعه ١١ الصبح طنط سهير و ألفت السلحدار بيجهزوا تقي ، تقي قالتلهم محدش يدخل اوضه البنات غير قبل الفرح بنص ساعه لان ده طلبهم بحجه انهم میتأثروش و یزعلوا

الحقيقه ان عايده و راقيه و مياده كانوا هنا اللي بيجهزوا البنات وفي المكتبه مراد قاعد و معاه منير ،امجد و،یوسف ودیدی ، مراد قال : کده انتوا رسمیا ً متقسم عليكم ورث المنسترلي حسب الشرع و القانون اهوه شاهده یا دیدی کله زی ما انتی طلبتی بالظبط ، مبسوطه دیدی: عفارم علیك جناب افوكادو افندي امجد: محدش قدك يا عم خدت لقب من ایام الستینات ههههه امجد بیجری و دیدی بتجرى وراه ، و كلهم بيضحكوا فجأه ، الليل جيه و كل المعازيم جت و كل عروسه نزله على السلم اجمل من التانيه جدو مروان بينزل السلم مع كل عروسه لوحدها عشان مايحسسش اي واحده ف البنات بغياب اهلهم و بيسلم كل واحده فيهم لعريسها تقي كانت اخر عروسه نازلت على السلم ماسكها اخوها عمر و وصلها لمراد عمر :مراد خلي بالك من تقى محلتيش غيرها ديه بنتى و اختى مراد :متقلقش بقي يا عمر بقي عندك اخ و اخت عمر : ده اكيد كله عمال يرقص و يزققط و الصور طبعا فيها ديدي وبناتها بيضحكوا و لابسين احلى

فساتين عندهم و ألفت عماله تعيط و تبص على الشباب واحد واحد و تتدمع و محمد الترك بيبصلهم بفرح محمد الترك : اهدي يا ألفت الحمد لله اللي قدرنا و شوفناهم عرسان ألفت : اه يا محمد دول كانوا بيزحفوا امبارح محمد الترك : و البيت طلع ما شاء الله جميل اهوه و احلى حاجه انهم اختاروا يعيشوا مع بعض مش زي الاول كل واحد ف وادي ألفت : اه سبحان الله اكتر بيت كنا خايفين منه هوا البيت اللي جمعهم بعد الفرح العرايس و العرسان واقفين جنب بعض في الجنينه و قدامهم دیدی و بناتها ،منیر قال :کده خلاص هتمشوا دیدی: فاضل ایه مش عملناه عملنا کل حاجة الحمد لله و راضيين كل الرضا عايده :خلوا بالكم من بعض مياده: متزعلوش حد من البنات و الا هاجيلكم في كوابيس هاه راقيه : ربنا يحميكم و بدأوا يختفوا واحده واحده لحد اما اختفوا خالص فات ٦سنين على اختفاء ديدي وبناتها من الفيلا امجد و نجوان جابوا بنت و سموها عایده و عندها ٥ سنین ، و منیر و هایدی بقی معاهم میاده عندها ٤

سنین ، و پوسف و لیلی معاهم راقیه ۳ سنین ، اما مراد و تقی جابوا تؤام دریه شقیه و رغایه و تیم هادي و كلامه قليل و عندهم سنتين الاطفال و الكبار قاعدين على ترابيزه السفره دريه الصغيره رمت الشوكه على الارض و قالت بصوت عالى : اكل يووووك ، عايده الصغيره : التوبه يا ربي ، مياده الصغيره: ادب سز ، راقيه : حاله سز يا ، تيم ساكت امجد : اعترفوا بقي مين اللي فرج العيال ع التركي منير : العيال هيتكلموا تركي احسن من العربي ليلي : احنا قاعدين معاهم و مبنفتحش مسلسلات تركي معرفش جابوا التركي ده منين تيم : من ديدي مراد : دریه عندها سنتین زیك یا تیم ، خالتك بتقول انكم مبتتفرجوش على تركى بتتكلموه بطلاقه ازاي تيم : ما انا قولتلك من ديدي مراد : تيم بطل اختك قدك هتتكلم تركى ازاي هيا منغير ما حد یعلمها تیم : انا مش بتکلم علی دیدی اختی انا بتکلم علی دیدی دیه دریه هانم المنسترلی و شاور لهم على صوره ديدي الكبيره

انتهيانتهي	
بتمني تكونوا حبيتوا الروايه و عجبتكم □	•••••